



# SVĚTLO



TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

22. ČÍSLO / XXVIII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

31. KVĚTNA 2020

## Z obsahu:

### Křesťanská modlitba

Katecheze  
papeže Františka  
z 13. května 2020,  
Řím, knihovna  
Apoštolského paláce  
- strana 2 -

### Duch pravdy

Zamyšlení nad  
liturgickými texty  
slavnosti Seslání  
Ducha Svatého  
- strana 3 -

### Blahoslavený Sadok a druhové

Libor Rösner  
- strana 4 -

### Z duchovního pokladu

Alice Lenczewske (4)  
- strana 6 -

### Nejkrásnější květ ráje (5)

Kardinál Alexis  
Henri Marie  
Lépicier O.S.M.  
- strana 7 -

### Před 100 lety se narodil Josef Vlček

- strana 10 -

### Jednou v noci na Floridě...

- strana 12 -



*Stánku Ducha Svatého, oroduj za nás!*

# Křesťanská modlitba (Ž 63,2-5.9)

Katecheze papeže Františka z 13. května 2020,  
Řím, knihovna Apoštolského paláce

**D**razi bratři a sestry, dobrý den! Dnes přistoupíme k druhé katechezi cyklu věnovaného modlitbě, který jsme zahájili minulý týden.

Modlitba patří všem, tedy lidem každého náboženského vyznání a pravděpodobně i těm, kteří nevyznávají žádné. Modlitba se rodí ve skrytu nás samotných, v onom vnitřním místě, které duchovní autoři často nazývají „srdce“ (srov. *Ka-*

*techismus katolické církve*, 2562-2563). Modlitba v nás tedy není něčím periferním, naší druhotnou a marginální schopností, nýbrž nejintimnějším tajemstvím nás samotných. Toto tajemství se modlí. Modlí se emoce, ale nelze říci, že modlitbou jsou jenom emoce. Modlí se inteligence, ale modlitbou není jen intelektuální úkon. Modlí se tělo, ale s Bohem je možné mluvit i v plné invaliditě. Mod-

li se tedy celý člověk, pokud se modlí jeho „srdce“.

Modlitba je rozlet, zvolání, jež nás přesahuje; rodí se v našem nitru a vyklání, protože teskní po setkání. Toto je třeba zdůraznit: stesk po setkání. Tato nostalgia je víc než potřebou, více než nezbytností, je cestou, steskem po setkání. Modlitba je hlas tápajícího „já“, snažícího se dopátrat jednoho „Ty“. Toto setkání mezi „já“ a „Ty“ nelze uskutečnit na počítačích. Je to lidské setkání, a nezářka tápání s cílem nalézt „Ty“, hledané mým „já“.

Křesťanská modlitba se však rodí ze zjevení: „Ty“ nezůstalo zahaleno

*Pokračování na str. 5*

**S**eslání Ducha Svatého nás učí, že bez Trojjediného Boha nejsme ničím. Potvrzují to i zápisů polské mystičky Alice Lencewské. (str. 6-7) Jedním z darů Ducha Svatého je bázeň Boží, která – jak praví žalámista – je počátkem moudrosti. A není překvapující, že nejčistší bázeň Boží nacházíme u Panny Marie, pro niž to byla bázeň úcty vyvěrající ze živého vědomí velkého Božího majestátu a jeho nejvyšší moci. (str. 7-9) Tento dar Maria přijala v okamžiku svého neposkvrněného početí. Tato milost Boží ji uchránila následků dědičného hříchu a uchovala její duši po celý pozemský život bez jakékoliv poskvrny hříchu, a to proto, že bylo nanejvýš důstojné, aby se Boží Syn vtělil do takto posvěceného lůna přesvaté Matky. Proto prosit spolu s Marií o Ducha Svatého a jeho dary pro nás je spásným aktem, jenž je k užítku duše naší i jiných lidí.

Být užitečný pro druhé je jedním z hlavních poslání křesťana, avšak jak připomíná v dnešním druhém čtení svatý Pavel, nelze toho dosáhnout bez pomoci Ducha Svatého. Je to onen Duch Pravdy, který byl apoštolům přislíben Ježíšem, aby je zcela proměnil a vydal o Ježíši svědectví. (str. 3) Čili jen ten, kdo je naplněn Duchem Svatým, může říci a svým životem dosvědčovat, že Ježíš je Pán. Ptejme se tedy, zda a jak často prosíme Ducha Svatého, aby nás zahrnoval svými dary, a zda se jim opravdu necháme vést, anebo jeho hlas umlčujeme

## Editorial

a jdeme si svojí cestou, kterou jsme si sami vytvářeli. Pravda, můžeme se někdy vyklekat či být zmateni, když se v našem nitru ozve hlas Božího Ducha, ale budeme-li pečlivě rozvažovat, co tento hlas znamená, pak se mnohonásobně zvýší naděje, že tento hlas neumlčíme a neodmítneme tak Boží pomoc na cestě spásy své či druhých. Tak podobně Panna Maria po andělově pozdravu při zvěstování Ježíšova početí přemýšlela, co ten pozdrav znamená. (srov. Lk 1,29) Můžeme tedy také ji vždy prosit o pomoc v rozlišování a uskutečňování vnuknutí Ducha Svatého ve svém životě.

Významnými nositeli Ducha Svatého jsou kněží, kteří přijali při svém svěcení Ježíšovu moc, a tedy i zvláštní milost darů Božího Ducha. Účinek jeho působení pak záleží v míře svatosti života jednotlivých kněží a jejich vědomé spolupráce s Duchem Svatým, vyplývající z pevné víry v Trojjediného Boha. A je to již zmíněná polská mystička, která dosvědčuje, že při setkání s knězem, který je naplněn Ježíšovou mocí, více vnímáme Ježíšovu blízkost. Proto nás může svátek Ježíše Krista, nejvyššího a věčného kněze, který ve čtvrtek slavíme, povzbudit k tomu, abychom opět zintenzivnili své modlitby za kněze a vyprošovali jim ochranu před vším zlem a vytrvalost ve svatě službě Bohu a ve slibech jemu da-

ných. Budme i my takto věrní svým kněžím, kteří si zaslouží, abychom na ně pamatovali a skrze modlitbu a osobní oběti jim pomáhali být pravými kněžími podle vzoru Ježíše a podle řádu Melchizedechova (srov. Žid 5,6).

Druhým lidem můžeme být prospěšni rovněž tím, že budeme za ně vynahrázovat Ježíši lásku, po niž on tak touží, ale dostává jí tak málo. Ano, chceme-li se přičinit o záchranu lidských duší a o změnu tohoto světa, usilujme více milovat Ježíše, a to až do krajnosti. Vždyť si takovou lásku pro svoji krvavou oběť na kříži, nekrvavou oběť na oltáři při mši svaté a stále přebývání ve všech svatostáncích světa zaslouží. Je možné nemilovat toho, kdo je nositelem naší spásy věčné? Svědky takové pravé lásky můžeme hledat jak v daleké minulosti – bl. Sadok a jeho druhové (str. 4-5), tak i v době nedávné – bývalý šéfredaktor našeho týdeníku Josef Vlček, jehož 100. výročí narození si na konci tohoto týdne připomeneme prostřednictvím několika vzpomínek (str. 10-12).

Kromě účasti na Nejsvětější oběti mše svaté, adorace a prosby o Ducha Svatého vezměme do rukou také růženec a touto modlitbou vzdáváme skrze Pannu Marii úctu jejímu Synu, o jehož tajemstvích v růženci rozjímáme. A vyprošujme si takovou víru a lásku k Trojjedinému Bohu, že naplno pochopíme tak jako sestry Evženie Giusanniová, (str. 12-13) co znamenají pro náš život slova: „Bůh je můj Otec!“

*Daniel Dehner*

V nastávající den Letnic zanech všeho a pospěš do Večeřadla. Nesmíš dnes scházet ve společenství učedníků a Panny Marie. Již devět dní se na tento den připravuji v modlitbách spolu s ní, Ježíšovou Matkou. Nemohli postavit do svého středu lepší a vznešenější Přímluvkyni a Prostřednici než tu, která je nejdůvěrněji spřízněna s očekávaným Utěšitelem, který na ni s takovým zalíbením sestoupil před 33 lety. Ani tobě nemůže nikdo zprostředkovat jeho život a dary lépe a účinněji, nikdo tě pro ně nemůže lépe disponovat než jeho neposkvrněná Snoubenka, plná milosti.

Co se to dnes vlastně stane? Celou dobu svého veřejného působení připravoval Pán své učedníky na to, že převezmou jednou jeho úlohu zde na zemi. Nastoupí na jeho místo a budou spolupracovat na spáse světa, hlásat Boží království, hledat, co zahynulo, a vyhánět zlé duchy. Ale vykonávat tuto vpravdě božskou službu nejsou schopni sami od sebe.

Proto jim Pán slíbil, že až odejde oslaven k Otci, sešle jim Učitele, Ducha pravdy, aby je zcela proměnil. Pro Ježíšovy učedníky je tedy tento dnešní den rozhodujícím vyvrcholením všeho toho, co dosud s Ježíšem prožili. Právě o těchto Letnicích se jim dostane konečného potvrzení všech Ježíšových slov a zaslíbení. Bude to tedy pro ně ve skutečnosti ještě větší zážitek a důležitější zkušenost než setkání se zmrtvýchvstalým Pánem. Tehdy jim ukázal své rány, ale pak opět odešel, zbyla jim jen vzpomínka na setkání s ním a dveře zůstaly nadále zavřeny pro strach před židy. Nakonec Pán definitivně vystoupil na nebesa, ale nejdříve jim slíbil jinou, mnohem větší skutečnost a zážitek, který už neodejde ani nepomine: ponesou si jej pak přímo v sobě jako trvalé svědectví přítomnosti a působnosti tohoto Ducha Ježíšova. Na to nyní čekají.

Že tento Duch je pro Ježíšovy učedníky největším Darem Otce<sup>(1)</sup>, poznáváš z toho, že je to tentýž Duch, který i jeho vedl po celý jeho pozemský život od jeslí až ke kříži: *Amen, pravím vám, Syn nemůže sám od sebe činit nic.*<sup>(2)</sup> *Slova, která mluvím, nemluví sám od sebe.*<sup>(3)</sup> Všech-

no, co konal a mluvil, konal v síle a pod vedením Ducha svého nebeského Otce, který na něho sestoupil viditelně, když stál při křtu v Jordánu. Odvedl ho pak odtud nejen na poušť, ale vedl ho na každém kroku, v něm vymítal zlé duchy, slepým vrátil zrak a propouštěl zdeptané na svobodu<sup>(4)</sup> a podstoupil smrt.

Vždyť celé dějiny spásy jsou dílo Ducha Svatého: On mluvil ve Starém zákoně skrze

proroky, jeho veledilem je zázračný příchod Božího Syna na tento svět skrze nečistší lůno panenské Matky i všechny okolnosti, které s tím souvisí. Jen si připomeň: Josef, Alžběta, Zachariáš, Simeon, Jan Křtitel, ti všichni jednají z jeho vnuknutí a pod jeho přímým vedením. Byl to Duch Svatý, jenž mluvil a působil v těch, které Pán poslal po dvou, aby hlásali příchod Božího království<sup>(5)</sup>. V těchto prostých rybářích bude mít nyní zrozená Církve veškerou oporu víry a nauky jedině proto, že Otcův Duch jim zjeví jako maličkým to, co *skrýl před učenými a moudrými*<sup>(6)</sup>, a úplně je promění k podobě Božského Mistra.

Necítíš i ty volání stát se jeho opravdovým učedníkem, světlem a solí země? Proto ještě dříve, než tento dům naplní posvátný hukot, obrať se s celou svou důvěrou na Královnu apoštolů s vroucí prosbou o mateřskou pomoc, abys z tohoto Večeřadla vyšel i ty úplně proměněný. Vždyť bez Božího Ducha bys před Boží tváří nebyl ničím. Jen z Něho se můžeš znovu narodit.

Všechn tvůj duchovní prospěch záleží na tom, do jaké míry vyhovíš Ježíšově naléhavé prosbě: *Přijměte Ducha Svatého.* Uvaž, jak veliké je Boží zalíbení v tobě, když si tě Pán vybral za nástroj svého Božího Ducha, za jeho chrám, ve kterém a skrze který chce *Duch pravdy vydávat o Ježíšovi svědectví*<sup>(7)</sup> a *usvědčit tak svět z hříchu, ze spravedlnosti a ze soudu*<sup>(8)</sup>. Všechno tvé vědění, tvé studium, četba i meditace by byly k ničemu, kdybys přitom spoléhal jen na sebe. Měj stále na paměti, že jedině *Duch pravdy tě uvede do celé pravdy*<sup>(9)</sup>.

Tvá touha po seberealizaci je oprávněná a pochází od tvého Stvořitele. Nemůžeš však v sobě, na sobě a se sebou uskutečnit nic většího, lepšího a Bohu i li-

## Liturgická čtení

### 1. čtení – Sk 2,1-11

Nastal den Letnic a všichni byli společně pohromadě. Najednou se ozval z nebe hukot, jako když se přizene silný vítr, a naplnil celý dům, kde se zdržovali. A ukázaly se jim jazyky jako z ohně, rozdělily se a nad každým z nich se usadil jeden. Všichni byli naplněni Duchem Svatým a začali mluvit cizími jazyky, jak jim Duch vnukal, aby promlouvali. V Jeruzalémě bydleli zbožní židé ze všech možných národů pod nebem. Když se ten zvuk ozval, hodně lidí se sběhlo a byli ohromeni, protože každý z nich je slyšel, jak mluví jeho vlastní řečí. Žasli, divili se a říkali: „Ti, co tak mluví, nejsou to všichni Galilejci? Jak to tedy, že každý z nás slyší svou mateřštinu? My Parthové, Médové, Elamité, obyvatelé Mezopotámie, Judska a Kappadokie, Pontu a Asie, Frýgie a Pamfýlie, Egypta a libyjského kraje u Kyrény, my, kteří jsme připutovali z Říma, židé i proselyté, Kréťané i Arabové: slyšíme, jak našimi jazyky hlásají velké Boží skutky.“

Dokončení na str. 9

dem milejšího než to, co má s tebou Bůh od věčnosti v plánu. A k tomu tě může přivést jen jeho Duch. Bude to pro tebe ponížující, nebo to bude to nejvyšší povznesení, když tak jako Pán už nebudeš nadále jednat a mluvit sám od sebe, nýbrž tak, *jak ti dá jednat a promlouvat jeho Duch?* Jen On, který *všechno mocně ve všech působí*, přivede i v tobě k plnosti a dokonalosti rozmanité dary, kterých se ti dostalo, abys *mohl být užitečný*.

Maria, stánku Ducha Svatého, ty jsi podle jeho hlasu vedla svého Syna, když byl malé dítě. Svěřuji se ti s důvěrou, že i mne jako svého maličkého zasvětili svému Snoubenci, aby mne znovu stvořil a obnovil<sup>(10)</sup> a zapálil ve mně oheň své lásky tobě i tvému Synu k radosti a mým bratřím ku prospěchu.

Bratr Amadeus

### Poznámky:

<sup>(1)</sup> Hymnus *Veni Creator Spiritus*; <sup>(2)</sup> Jan 5,19;

<sup>(3)</sup> Jan 14,10; <sup>(4)</sup> srov. Lk 4,18;

<sup>(5)</sup> srov. Mt 10,20; <sup>(6)</sup> srov. Lk 10,21;

<sup>(7)</sup> srov. Jan 15,26; <sup>(8)</sup> srov. Jan 16,8;

<sup>(9)</sup> srov. Jan 16,13; <sup>(10)</sup> srov. Ž 104,30

## Blahoslavený Sadok a druhové

*Asi nejznámější vlastností psa je věrnost. Věrnost osvědčili i sandoměřští dominikáni neboli Psi Páně (z latinského Domini canes), kteří pro svého Pána podstoupili dobrovolně smrt. Jde o skupinu 49 členů kazatelského řádu, v liturgickém kalendáři uváděných jako bl. Sadok a druhové.*

**O** Sadokově původu nevíme nic. Usuzuje se, že mohl pocházet z Polska, popřípadě z Uher. Neznáme ani přesné datum jeho narození. Prvním známým datem Sadokova života je rok 1221, kdy jej na první generální kapitule dominikánů konané v Boloni vyslal sv. Dominik Guzmán spolu s dalšími třemi spolubratry na misie do Uher, kde měl v pohraničí hlásat evangelium mezi kočovnými Kumány<sup>(1)</sup>. Jestli však byl dominikánem již dříve, nebo se jím stal až na kapitule, není známo.

Zdobila jej pokora, dobrosrdečnost a klid, což byly ideální vlastnosti pro řeholníka majícího na starosti přípravu mladých adeptů na vstup do řádu. Jednu dobu vykonával rovněž funkci převora v záhřebském klášteře.

Dost možná i díky jeho christianizačnímu úsilí, jež rozhodně nebylo prosto nebezpečí, přijali Kumáni křest. Poté se Sadok pustil hlouběji do vnitrozemí kumánských držav, směrem do Moldávie a Valašska. Dále od křesťanského světa nabírala jeho mise na nebezpečnosti, ale neohrožený dominikán věděl, že je s ním Bůh, bez jehož vědomí mu nespadne ani vlasek z hlavy, a když už by měl zemřít násilnou smrtí, věděl, že mučednictví pro víru je v očích Božích záslužné.

To ovšem neznamenalo, že by mučednickou smrt záměrně vyhledával. Prvořadým pro něj bylo poslání přinášet nabídku spásy pohanům. Vzdor rozličným nástrahám šlo vše vcelku dobře, avšak poté přišla pohroma – přes území Kumánů se převalily hordy Tatarů ničících všechno, co jim přišlo pod ruku, a zabíjejících či do otroctví odvádějících každého, kdo nestačil uprchnout. Pod jejich šavlemi našlo smrt i několik Sadokových druhů. Známe alespoň jméno jednoho z nich – Pa-

vel Uherský. To bylo v roce 1240. Tataři pak táhli dál a o rok později zvítězili ve známé bitvě u Lehnice, v níž padl i manžel sv. Hedviky Slezské, Jindřich II. Pobožný. Sadok tatarskému řádění unikl, a protože ve spálené a vylištěné zemi neměl ke komu mluvit, odešel – bezpochy-



by s vědomím generálního představeného – do polské Sandoměře. A zase – neznáme přesné datum, kdy se tam ocitl, ani podrobnosti o této změně, zda byl na přechodnou dobu jinde, nebo se na sever vypravil rovnou.

V Sandoměři založil klášter, po Krakovu druhý řádový na území dnešního Polska, jenž se již brzy stal domovem desítek černobíle oděných řeholníků. Podrobnější zprávy o Sadokově působení postrádáme, na scéně dějin ho nacházíme opětovně až v roce 1260.

Tehdy Tataři ze svých jurt vyrazili na novou loupežnou výpravu a znovu si počínali tak, že je lidé považovali za zplozence pekla. Zanechávali za sebou jen spoušť, ať už se jednalo o Kyjevskou Rus, anebo o Lublin a okolí, a nezadržitelně se blížili k Sandoměřsku. Schylovalo se k nejhoršímu.

Den před tím, než přirazili Tataři k Sandoměři, tj. 1. února 1260, se v klášterním kostele sv. Jakuba shromáždila v počtu 49 mužů celá komunita bratří kazatelů – z nichž bylo 16 kněží – při raních chválách. Po nich měl jeden z kleriků podle ustáleného zvyku za úkol přečíst jména svatých mučedníků připadajících na následující den. Na úplném konci k nemalému překvapení svému i všech ostatních přečetl: „*Sandomiriae, passio quadraginta novem martyrum*“, tj. „*V Sandoměři devětačtyřicet nových mučedníků*“. Sadok, jenž zde vykonával funkci převora, od něj knihu okamžitě převzal – snad se domní-

val, že si klerik v nějaké nemístné euforii do martyrologia něco přidal, a chtěl uvést vše na pravou míru. Jenže před jeho očima se objevil zlatě vyvedený text, který klerik před malou chvílí přečetl. Po pár vteřinách text zmizel.

V dost dobře pochopitelném rozrušení prohlásil: „*Bratři, Dárce života nás chce upozornit, že nás skrze smrt volá k věčnému životu. Kéž Pán odpustí pohanům toto násilí, vždyť ještě nepoznali světlo evangelia. Třeba naše mučednická smrt spasí polský národ a Všemohoucí Bůh pohlédne s milosrdenstvím na tuto zemi, jejíž děti prolévají krev, když nastavují svou hrud za jiné národy.*“

Celá komunita se začala svědomitě připravovat na mučednickou smrt. Utéct jednak nebylo kam, jednak bratři utíkat neměli vůbec v úmyslu, museli přece zůstat s věřícími ve městě až do posledních chvil. Stejně si počínali menší bratři sv. Františka v Zawichości, která rovněž lehla popelem, a oni byli v jejich troskách pobiti.

Tataři dospěli k Sandoměři 2. února 1260. Pod záminkou rokování vylákali z jejich hradeb vojenské velitele Petra a Zikmunda Kremповy a pak je bez sentimentu usmrtili. Posádka bez svých vůdců nebyla s to se bránit a útoku obléhatelů neodolala. Začaly nepředstavitelné krvavé orgie, stovky lidí zahynuly pod ostrím tatarských šavlí. Ty, co přežili, zahnali Tataři na břeh Visly a svrhli je do jejího prudkého toku, takže se dílem utopili, dílem klesli ke dnu prostřeleni tatarským šípem.

Loupeživí nájezdníci vnikli také do kláštera, kde ovšem nikoho nezastali. Všechny jeho obyvatele našli až v kostele, kde zcela odevzdáni do Boží vůle zpívali zrovna *Salve Regina*. Krví zpítí útočníci se na ně vrhli. Bratři zůstávali na svých místech... Ani se nebránili... Umírali jeden po druhém... Přitom stále zpívali píseň ke Královně nebes... Až svist šavle přefal zpěv posledního z nich v půli...

Kult 49 dominikánských bratří, kteří zemřeli mučednickou smrtí v sandoměřském kostele sv. Jakuba, se brzy stal velice populárním. V roce 1295 papež Bonifác VIII. povolil jeho místní slavení v zemi, přičemž jejich liturgickou památku stanovil na 2. červen. Nadto udělil odpustky na 300 dní pro toho, kdo 2. června navštíví

kolegiální chrám Panny Marie v Sandoměři. Ve 14. století jim pak byla v kostele, kde zahynuli, zasvěcena kaple. Další z papežů udělil všem, kdo 2. června navštíví sandoměřské chrámy, plnomocné odpustky. K samotné beatifikaci však došlo až zásluhou papeže Pia VII. v roce 1807.

Vinou řádění Tatarů se dlouho nevědělo, kde konkrétně tělesné pozůstatky 49 bratří z kazatelského řádu leží. V roce 1959 proběhla archeologická badání prostor sandoměřského kláštera, při nichž bylo nalezeno na 330 lidských koster, očitelné oběti násilí. Při té příležitosti se našly i přezky opasků, které takřka jistě patří dominikánským mnichům.

V ikonografii je bl. Sadok vyobrazen spolu s ostatními druhy ve smrti, někdy při čtení knihy, jindy je prostřelen šípy.

Jména ostatních 48 zabitých dominikánů, kteří svou krví napojili polskou zem, jsou – kněží: Pavel (vikář), Malachiáš (kazatel), Petr (fortnýř), Ondřej (almužník), Jakub (novicmistr), Abel (syndik), Šimon (zповědník), Klement, Barnabáš, Eliáš, Bartoloměj, Lukáš, Matouš, Jan, Barnabáš a Filip; jáhni: Jáchym, Josef a Štěpán; podjáhni: Mojžíš, Abrahám, Tadeáš a Basil; klerici: David, Áron, Benedikt, Onufrij, Dominik, Michal, Matěj, Maur, Timotej, Gordian, Felician, Marek, Jan, Gerváz, Kryštof, Donát, Medard a Valentin; novicové: Daniel, Makarius, Rafael, Izajáš, Cyril, Jeroným; varhaník Tomáš.

Tito všichni patří do skupiny blahoslavených mučedníků, které si Církev připomíná 2. června a na jejichž památku obdrželi polští dominikáni privilegium nošení červených prvků svého řádového oděvu, např. rukavic, peleriny či obuvi. Sami si to ovšem zúžili na červené cingulum, na jehož nošení po II. vatikánském koncilu rezignovali. Dodnes se však udržuje v řádu tradice zpívat umírajícím bratřím tichým hlasem *Salve Regina*...

#### Poznámky:

<sup>(1)</sup> Kumáni byli divocí kočovníci pocházející z asijských stepí, odkud se někdy ve 12. století dostali zhruba někam k toku řeky Tisy. Nějaký čas představovali pro Uherské království nebezpečí, ale díky přispění řádu německých rytířů, speciálně pro tento účel do Uher povoláných, postupně jejich síla upadala. Nakonec se nechali pokřtít a jejich území se stalo součástí Uher.

## Křesťanská modlitba

– dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

tajemstvím, nýbrž navázalo s námi vztah. Křesťanství je náboženství, které nepřetržitě slaví Boží „zjevení“, tedy epifanii. První svátky liturgického roku slaví tohoto Boha, který nezůstává skryt, nýbrž nabízí lidem svoje přátelství. Bůh zjevuje svoji slávu chudobou v Betlémě, rozjímáním mudrců, křtem v Jordánu, zázrakem na svatbě v Káni. Velkolepý Prolog Janova evangelia končí tímto shrnutím: „Boha nikdo nikdy neviděl. Jednorozenný Bůh, který spočívá v náruči Otcově, ten o něm podal zprávu.“ (Jan 1,18) Ježíš nám zjevil Boha.

Křesťan navazuje modlitbou vztah k Bohu, který má laskavou tvář a nechce nahánět lidem strach. Toto je první charakteristika křesťanské modlitby. Odedávna byli lidé zvyklí přistupovat k Bohu poněkud bázlživě, trochu ustrašení před tímto fascinujícím a úděsným tajemstvím; zvykli si prokazovat Bohu úctu servilně jako poddaný, jenž nechce být neuctivý vůči svému pánu. Avšak křesťané se k němu odvažují obracet důvěrným oslovením „Otče“.

Křesťanství odstranilo ze vztahu k Bohu jakýkoli feudální akcent. V pokladu naší víry se nevyskytují výrazy jako „nevolnictví“, „otročtví“ či „vazalství“, nýbrž slova jako „smlouva“, „přátelství“, „příslib“, „společenství“, „blížkost“. Ve své obsáhlé promluvě na rozloučenou s učedníky Ježíš říká: „Už vás nenazývám služebníky, protože služebník neví, co dělá jeho pán. Nazval jsem vás přáteli, protože vám jsem oznámil všechno, co jsem slyšel od svého Otce. Ne vy jste si vyvolili mne, ale já jsem vyvolil vás a určil jsem vás k tomu, abyste šli a přinášeli užitek a váš užitek aby byl trvalý. Potom vám Otec dá všechno, oč ho budete prosit ve jménu mém.“ (Jan 15,15–16) To je jakýsi bílko šek: „Dám vám všechno, oč budete prosit Otce v mém jménu.“ Zkusme to!

Bůh je přítel, spojenec, ženich. Modlitbou lze s ním navázat důvěrný vztah, a Ježíš nás v modlitbě *Otče náš* opravdu naučil obracet se k němu řadou proseb. Boha můžeme prosit o všechno, o všechno; vysvětlit všechno a vypovědět všechno. Nezále-

ží na tom, pocítujeme-li ve vztahu k Bohu svoje nedostatky. Nejsme dobrými přáteli, nejsme vděčnými dětmi, nejsme věrnými manžely. On nás miluje nadále. Ježíš to dokazuje definitivně při Poslední večeři, když říká: „Tento kalich je nová smlouva zpečetěná mou krví, která se za vás prolévá.“ (Lk 22,20) Tímto gestem ve večeřadle Ježíš předjímá mysterium Kříže. Bůh je věrný spojenec. Pokud lidé přestanou milovat, On miluje dále, třebaže jej láska vede na Kalvárii. Bůh je stále u dveří našeho srdce. Čeká. Čeká, že otevřeme. Někdy zaklepe, ale není dotěrný, čeká. Bůh má s námi trpělivost, která je otcovská, jako tatínek, který nás má rád. A řekl bych, že je to trpělivost tatínka i maminky. Je stále nablízku našemu srdci, a když zaklepe, činí tak jemně a laskavě.



Zkusme se všichni takto modlit, vstupme do tajemství Smlouvy. Svěřme se modlitbou do milosrdných rukou Boha, dejme se prostoupit tajemstvím blaženosti, jimž je život Trojice, považujeme se za pozvané, kteří si nezaslouží takovou poctu. A říkejme Bohu v úžasu modlitby: Copak ty znáš jenom lásku? Bůh nezná nenávisť. Je nenáviděn, ale nezná nenávisť. Zná pouze lásku. K tomuto Bohu se modlíme. Toto je žhnoucí jádro každé křesťanské modlitby. Bůh lásky, náš Otec, který nás očekává a doprovází.

Přeložil Milan Glaser,  
Česká sekce Rádía Vatikán  
(Redakčně upraveno)

## Z duchovního pokladu Alice Lenczewske (4)

(Místa v textu označena „†“ jsou slova Ježíšova.)

### Pátek 12. 4. 85

Končí seminář Obnovy v Duchu Svátém<sup>(1)</sup>. Dnes je den modlitby o vylití darů Ducha.

Kým jsem já? Jaké úkoly na mne čekají? Kým se mám stát pro Ježíše?

Bez Tebe, Pane, nejsem ničím. Víím o tom, víím také, že Ty můžeš všechno. A mojí věcí je zůstat u Tebe v odevzdání, v připravenosti naslouchat Tvému hlasu.

### Sobota 13. 4. 85

Byla Tvá svatá noc – noc obnovy. Noc setkání s Tebou.

Ta jediná v životě, noc přijetí Tebe do srdce navždy.

Tolik let jsem čekala a toužila – snad celý život, ačkoliv jistě ta touha přijít k Tobě a zůstat s Tebou byla přitlumená průběhem událostí, sledem lidských dnů plných hloupostí a marnivosti.

Kdysi na začátku svého dospělého života jsem odevzdala svůj osud do Tvých rukou, a přece jsem navzdory svým pádům velkým i malým věděla, že to všechno pomine a zůstaneš jenom Ty a já znavená životem před Tebou.

A zde jsem plná pokory a velebení před Tebou, trpělivým, dobrým, milosrdným vůči mé lidské ubohosti.

A prosím Tě: dovol mi u sebe zůstat...

### Sobota 31. 8. 85

Je mi smutno, Pane, po Tobě. Mé srdce se chvěje, když na Tebe myslím, a toužím po Tobě. Co mám dělat, abych mohla být blízko Tebe, abys mi prokázal milost sjednocení s Tebou? Což jenom poslušnost a milosrdenství vůči bližním, a kontemplativní modlitba? Což jenom to, nebo až tolik?

### Úterý 29. 10. 85

Což musím dál vést ten sešit a zaznamenávat rozmluvy svého srdce s Tebou?

### Čtvrtek 3. 4. 86

– Které vady mám překonávat nejvíc?  
† Pýchu, sobectví.  
– Jak?

† Povolností vůči druhým.

– Potom jsem se modlila za plody započatých rekolekcí KWC<sup>(2)</sup> a na úmysl vedoucího kněze W. R.

A spatřila jsem pochodeň v jeho ruce a září naplňující celý kostel. Byla velká, pronikající ven a probíjející se přes obklopující temnotu.

Prosila jsem o ochranu pro kněze, o sílu vytrvání a moc...

† Já nad ním bdím a žehnám mu.

### Středa 30. 4. 86, 10 h.

– Čím je Svaté Přijímání?

† Velebením, jaké skládám Otci ve tvém srdci, ve tvé duši. Musíš se toho velebení účastnit vědomě, musíš spojit svoji obět s Mojí. Z celé své moci a ze všech sil. Tak přijaté Přijímání je společenstvím se Mnou v Oběti a velebení Boha Otce – proměňuje duši a dává Moji moc.

### Úterý 13. 5. 86, 9:30 h.

– Poslední dny mám Pánem důkladně naprogramované. Na spoustu věcí se dívám jakoby Jeho očima a toužím dělat to, co On chce, se značně větším pocitem zodpovědnosti než doposud.

V modlitbě není zapotřebí mnoha slov, je to nějaký nový způsob srozumění s Ním.

† Povedu tě ještě důkladněji než dříve. Buď k dispozici a oddaná. Stále buď se Mnou srdcem. Chci tě učinit svou spolupracovnicí. Musíš vnímat a toužit tak jako Já.

– Proč po setkání s P. W.R. více vnímám Tvoji blízkost?

† Protože je v něm Moje moc.

### Pondělí 7. 7. 86, 5 h.

– Proč jsi mě sem poslal?

† Aby ses naučila být ve Mně, když jsi mezi lidmi. Tvé sjednocování se se Mnou nemůže být závislé na místě, na situaci. Nesmí se stávat schematickým. Musí být živé. A tvoje touha natolik silná, aby podmínky nebyly na překážku.

Obklopuji tě stejnou láskou vždy a všude. Také ty vstřebávej tuto Moji lásku a odevzdávej Mi sebe nezávisle na podmínkách – vždycky stejně.

Mimo to jsi mezi lidmi. Stýkáš se s nimi, abys je obohacovala. Hodně jsem ti dal – předávej. Máš být užitečná pro druhé. Buď – za každé situace. Děle se o lásku.

Buď vnímavá – hlídej své myšlenky. Nedovol je špinit tím, co nemá hodnotu. Důležité jsou cíle, a ne prostředky. Směřuj k cíli, a prostředky v rámci možností odmítej. Tvým cílem je poznávat Mne a sjednocovat se se Mnou v lásce, svědčit o Mně. Všechno jiné je prostředkem. Nepleť si to a nezvykej si na prostředky, aby ti nechyběla možnost dosáhnout cíle.

### Úterý 15. 7. 86, 5:45 h.

– Buď pochválen, můj Pane. Děkuji Ti za toto ráno a za možnost rozhovoru s Tebou. Také i za to, že Tvůj Svatý Duch se ve mně modlil během snu.

† Toužím tě připravit na setkání se Mnou. Buď otevřená a úplně odevzdaná Duchu. On tě přivede ke Mně. Obnoví tvou duši, vlije do ní Moji lásku a Můj pokoj.

Zůstávej v klanění a v dikůčinění stále. Jsem velmi blízko, a chci být ještě blíž. Čekej.

### Čtvrtek 17. 7. 86, 18 h.

– Proč jsi mi dal P. W.R. za duchovního vůdce?

† Aby tě táhl za sebou. Je silný a horlivý.

– Co u mě bylo dosud nejhorší?

† Rozptýlenost.

– Jsem bezmocná.

† Začinej den prosbou o pomoc. Končí poděkováním za ni.

– Co ještě potřebuji?

† Klid, ovládnání se, ztišení. Poslušnost Mé vůli a lidem, kterým budeš podléhat.

Všechno pro Mě a všechno se Mnou společně.

Jsem s tebou a přítomný ve všem. Všimni si toho. Mluv se Mnou při každé příležitosti.



## Nejkrásnější květ ráje (5)

### MATKO NEPORUŠENÁ

#### DAR BÁZNĚ U PANNY MARIE

„Jestliže jsem, králi, skutečně nabyla milosti v tvých očích, a je-li to tvá svrchovaná vůle, daruj mi život, to je má žádost, i život mého lidu, to je mé přání.“ (Est 7,3)

Duch Svatý nás učí, že „bázeň Boží je počátek moudrosti“ (srov. Ž 111,10). Tato bázeň není oním otrockým postojem, který zahrnuje trest za hřích; je to pohnutka synovské zbožnosti, která má základ ve vznešenosti a majestátnosti Boha na jedné straně a v nenávisti k hříchu na straně druhé.

Otrocký, bezduchý strach lze nalézt u těch, kteří Boha nemilují, kterým jen hrozba trestu brání, aby Boha uráželi. Podle slov sv. Jana dokonalá láska strach zahání. (srov. 1 Jan 4,18)

Naopak synovský strach lze nalézt u Božích dětí. Ty uznávají, že jejich Pán je nejvyšší svrchovaný, a milují ho jako svého něžného Otce; mají k němu tedy hlubokou úctu a zbožně ho uctívají. Bojí se hříchu jako největšího zla, neboť ony ví, že jsou v tomto životě vystaveny tisícům příležitostí, kdy ho mohou urazit díky pokušením, která přicházejí skrze porušenou lidskou přirozenost, zlomyslnosti zlého ducha a vábení tohoto světa.

Pane, daruj mi, prosím tě, hojný podíl této spásnosné bázně podle svých slov: „Do srdce jim vložím svou bázeň.“ (Jer 32,40)

\* \* \*

Maria v okamžiku svého neposkrvněného početí přijala s ostatními dary Ducha Svatého také dar bázně Boží. Tento její strach nikdy nebyl otrocký. Naplněná milostí Boží, která je čistá a svatá, kterého trestu by se mohla bát?

Nikdy neměla ani ten strach, který teologové nazývají „čistá bázeň“<sup>(1)</sup> a který v sobě zahrnuje možné nebezpečí odloučit se od Boha hříchem; ona dobře věděla, že díky zvláštní pomoci Ducha Svatého nikdy neztratí tuto velikou milost.

Bázeň Boží byla tedy u Panny Marie bázní úcty, která vyvěrala z horlivého a živého vědomí velkého Božího majestátu a jeho nejvyšší moci. Byla to tato pohnut-

ka, která dala sílu slavné Panně věřit celým svým srdcem pravdy zjevené Bohem; zasvětit Bohu všechny pohnutky své duše; ukrýt se a najít odpočnutí pod otcovskými křídly Boží Prozřetelnosti: „Do jejího vytouženého stínu jsem usedla.“ (Pis 2,3)

\* \* \*

Tento dar Mariiny bázně ji v jejích klaněních a prosbách měl inspirovat k tak velké úctě a poctám Božího Majestátu, aby byly všechny vyslyšeny, stejně jako čteme o Ježíši, že „byl vyslyšen pro svou zbožnost“ (Žid 5,7). Maria tedy mohla, jako druhá Ester, předstoupit beze strachu před trůn Krále králů a předložit u jeho nohou prosbu s téměř jistým vědomím, že bude plně vyslyšena, o cokoliv by žádala.

Ó, kéž napodobujeme Marii, abychom obdrželi a uchovali si tento vzácný dar bázně Boží! Je psáno, že Bůh „plní přání těch, kdo se ho bojí, slyší jejich volání a zachrání je“ (Ž 145,19). Kéž jsou tedy naše modlitby prodchnuty touto uctívou a užitečnou bázní Boží, která je příslibem Božích milostí. Kéž se nejvíce bojíme spáchat hřích, to největší zlo, a kéž se odvážně varujeme všech příležitostí urazit našeho nebeského Otce a ztratit jeho milost!

Šťastná duše, která vlastní tuto spásnosnou bázeň, jejíž blahodárný účinek se projeví zejména v hodinu smrti! Tato duše se neobává přechodu ze života na věčnost; naopak, vzhlíží k tomuto okamžiku jako k počátku naplnění všech požehnání. „Pro toho, kdo se bojí Pána, vše dopadne dobře, v den své smrti bude požehnaný.“ (Sir 1,13)

#### PŘÍKLAD – SV. ILDEFONS Z TOLEDA

Jeden z nejstatečnějších obránců neporušeného panenství Matky Boží byl sv. Ildefons, arcibiskup z Toleda ve Španělsku. Jeho narození v roce 606 bylo zvláštní milostí Panny Marie. Na tento svět přišel 8. prosince, v den, který byl později zasvěcen Neposkrvněnému početí Panny Marie. Již v desíti letech byl svěřen do péče sv. Isidora Sevilského, aby se kromě světských věd naučil také ctnosti nezbytné pro službu Bohu.

žitosti. Nerad jsem samotný ve tvém srdci. Proč Mě připravuješ o sebe, proč na Mě zapomínáš?

- Není lehké být ve dvou skutečnostech zároveň...

† Je to těžké, ale možné. Nejednokrát ses překonala. Vlastně od jisté doby jsi zřetelně v obou skutečnostech. Ale ještě stále víc tě pohlcuje to, co je vnější. Musí tomu být naopak. Chci ti pomoci. Usiluj o to a pros.

Jsem tvým Snoubencem a chci tě mít u sebe tady, ve tvém nitru. Jsi se mnou spojená. Chci, abys na to vždycky pamautovala a pociťovala to.

Buď Mou radostí a odpočinkem. Odevzdávej se Mi každý den, každou chvíli. Tak jako teď. Líbí se Mi, když jsi zaposlouchaná a zahleděná do Mne.

Toužím po lidské lásce, a dostávám tak málo.

Vynahrazuj Mi to za druhé, kteří zapomněli, kteří nechtějí.

Dal jsem ti vnímavé srdce, abys nahradila mnoho těch, kteří zabili vlastní srdce. Dal jsem ti je právě proto.

Neomezuj a nezadržuj své něžnosti vůči Mně. Ať tě nezajímají lidé: co si budou myslet, jak tě budou hodnotit.

Buď přirozená vůči Mně, spontánní a citlivá, tak, jak po tom toužím.

Každé zdržování a omezování s ohledem na lidi ničí naši lásku.

#### Pátek 18. 7. 86, 23:10 h.

† Buď věrná svému zpovědníkovi a duchovnímu otci.

Zaslouží si to.

(Pokračování)

Z knihy Alicja Lenczewska: *Świadectwo. Dziennik duchowy.*  
Wydawnictwo Agape sp. z o.o., Poznań,  
wydanie drugie zmienione, 2018.  
Přeložila -vv- (Redakčně upraveno)

#### Poznámky:

<sup>(1)</sup> Alice spolu se svým bratrem Slawomirem vstoupila do Obnovy v Duchu Svatém po smrti matky v roce 1984. První setkání měli v kostele sv. Jana Křtitele ve Štětíně. Sourozenci zůstali spolu mnoho let. Později bratr založil vlastní rodinu a Alice zůstala sama do konce života.

<sup>(2)</sup> KWC – Krucjata Wyzwolenia Człowieka čili Kruciáta osvobození člověka. [pozn. překl.]



Po deseti letech se vrátil do své domoviny, kde na popud Ducha Svatého, přes odpor rodičů, odešel do samoty a vstoupil do kláštera sv. Kosmy a Damiana. Jeho příkladný, ctnostný řeholní život brzy přesvědčil jeho bratry, aby ho zvolili za svého představeného. Později se stal arcibiskupem v Toledu, následovníkem Evžena.

V té době bylo Španělsko zavaleno zástupy ariánských heretiků, kteří učili, že Ježíš Kristus nebyl rovný svému Otci, ale byl pouze adoptovaným Synem, a tedy ani Maria nebyla Matkou Boží, ale pouze obyčejnou ženou. Tito muži, kteří následovali falešné učení Elvidia, usilovali zbavit Královnu nebe svatozáře jejího ustavičného panenství. Ildefons celou svoji pastýřskou péči zaměřil proti tomuto ha-nebnému učení, a tak písmem i kázáním dokazoval, že Ježíš Kristus je pravý Bůh, rovný Bohu Otci, a Maria je Matkou Boží a zároveň Pannou.<sup>(2)</sup>

Tato horlivost nezůstala bez Boží odměny, přestože vyvolávala hněv jeho nepřátel. Jednoho dne, když se Ildefons modlil u hrobu svaté Leokádie v přítomnosti velkého zástupu věřících, ve kterém byl i král Rekkeswinth, náhrobní kámen se náhle odsunul a světice vyšla z hrobu, aby tomuto biskupovi sdělila: „Ó Ildefonsi, skrze tebe má Paní žije.“ Tímto chtěla svatá Leokádie ukázat, jak mocná jsou jeho kázání pro uchování víry a úcty k Panně Marii v srdcích věřících navzdory nacti-utrhačným heretikům. Na důkaz tohoto zázračného zjevení a na potvrzení pravdy, kterou svatý Ildefons obhajoval, jej tato světice vyzvala, aby si vzal část bílého závoje, jenž pokrýval její hlavu, a který je v současné době uchován jako vzácná relikvie v katedrále v Toledu<sup>(3)</sup>. Svatý Ildefons zemřel 23. ledna 667.

## MODLITBA

Ó Maria, skrze zvláštní milost Ducha Svatého jsi byla bez hříchu celý svůj pozemský život a byla jsi tolik prostoupena úctou k Božimu Majestátu, že jsi obdržela milost vyslyšení všech svých proseb. Předlož, snažně tě prosím, moji prosbu před nejsvětějšího Boha, abych vždy v sobě uchoval tuto spásonosnou bázeň a vždy se mohl vyhnout hříchu a přijít tak do věčné blaženosti. Amen.

Jeden z úmyslů *Celosvětové sítě modlitby s papežem* je vždy představen až na začátku měsíce (nikoliv na celý rok dopředu), aby tak mohl lépe reagovat na aktuální potřeby. S ohledem na tuto skutečnost není v technických možnostech redakce Světla zajistit včas kompletní přehled úmyslů. Na přání některých našich čtenářů otiskujeme vždy na začátku měsíce alespoň již známé úmysly, aby se tak mohli zapojit do společné modlitby. Aktuálně lze sledovat uveřejnění papežova úmyslu např. ve zprávách na <https://www.vaticannews.va/cs.html>.

## DENNÍ MODLITBA APOŠTOLÁTU

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti. Duch Svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů.

## ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA ČERVEN 2020

### EVANGELIZAČNÍ ÚMYSL

*Cesta srdce.* – Modleme se, aby ti, kdo trpí, skrze pronikavý dotek Ježíšova Srdce našli životní východisko.

### NÁRODNÍ ÚMYSL

Za dar moudrosti pro studenty – ať pod ochranou bl. Hroznaty mladí nacházejí pravý smysl života a nechají se vést Duchem Svatým.

*Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!*  
*Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!*

## MATKO NEPOSKVRNĚNÁ MARIA BEZ POSKVRNY VEŠKERÉHO HŘÍCHU

*„Ona je totiž krásnější než slunce, překonává všechna souhvězdí, srovná-li se se světlem, vítězí.“ (Mdr 7,29)*

Bolestný a pokořující začátek rozporu mezi smysly a rozumem, mezi tělem a duchem u prvních rodičů započal vzpourou proti Božimu zákonu. Tento rozpor, kterého není ušetřen žádný potomek Adamův, vyžaduje po duši neustálou bdělost a veliké úsilí vyhybat se hříchu: „Neboť tělo dychtí proti duchu a duch proti tělu.“ (Gal 5,17)

Smyslnost uvnitř nás je příčinou nesčetných lehkých hříchů. Mohou se také stát, pokud s nimi nebojujeme, zdrojem smrtelných pádů. Naš osud je tedy politováníhodný a svatý Pavel měl důvod zvolat: „Jak nešťastný jsem člověk! Kdo mě osvobodí od toho těla, které mě vydává smrti?“ (Řím 7,24)

Avšak díky Bohu! On nám v naší slabosti přispěchal na pomoc, za kterou musíme být navždy vděční. Touto pomocí je milost Boží, skrze niž se můžeme vyhnout

každé smrtelné chybě, a co více, můžeme se vyhnout všedním přestoupením; pokud ne po celý náš život, zcela určitě po delší dobu. Tato milost je také tak štědrá, že kromě síly, se kterou můžeme odolávat smyslnosti, nám také dává mocné prostředky pro rozmnožení zásluh. „Bůh,“ říká svatý Pavel, „s pokušením vám však dá i prostředek, jak z něho vyváznout.“ (1 Kor 10,13)

\* \* \*

Maria, nedotčená dědičným hříchem, byla také ušetřena od té smyslnosti, která je jeho plodem a která spočívá ve vzpouře vnitřní části duše proti vnější. Nepociťovala tedy v sobě žádnou náklonnost k ničemu jinému, než co se shodovalo s rozumem a milostí. Následně se nedopustila nikdy žádného, ani nejmenšího všedního hříchu, který je vzpourou našich nezřízených vášní proti zákonu rozumu. Skrze zvláštní milosti Duch Svatý napomáhal natolik Mariině vůli, že se nikdy nevzdálila od Boha smrtelným hříchem. Je to tedy zvláštní výsada naší Královny, že byla uchráněna každé poskvrny hříchu, i toho nejmenšího, po celý svůj pozemský život.

## Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

Ó, jak velké potěšení měl Pán Ježíš v duši své svaté Matky! Jak nevyslovitelnou sladkost v ní zakusil! V jakém láskyplném nadšení by jí řekl: „Jak jsi krásná, milá moje, jak jsi krásná!“ (Pis 1,15) „Celá jsi krásná, má milá, a poskvrny na tobě není!“ (Pis 4,7) „Jsi krásná, má přítelkyně.“ (Pis 6,4)

Budiž chválen a vzdávány ti díky, ó Bože, že jsi daroval svému Synu Ježíši Kristu Matku tak čistou a svatou, která byla pro něho nevyčerpatelným zdrojem útěchy v utrpeních a bolestech jeho pozemského života a zářící náhradou za lidskou nevděčnost.

\* \* \*

Mariina bezhříšnost během jejího života se liší od dokonalosti svatých v nebi. Ti jsou skrze patření na Boha tváří v tvář již neschopni hřešit: zatímco Maria, která neměla toto blažené vidění, mohla se tedy odloučit od této Boží milosti. Avšak měla tu výsadu, na rozdíl od všech svatých v nebi, že její bezhříšnost zde na zemi jí nezabránila získat zásluhu, zatímco svatí v nebi pro to již nemohou více udělat.

Skutečně, přestože Maria nepocítovala jako my pokušení těla, ani nezakusila obtíže, které my máme v konání ctností, její zásluhy neustále rostly po celý její život. Zásluha roste v závislosti na horlivosti vůle, a Mariina vůle byla vždy připravena plnit Boží příkazy, jakkoliv by mohly být obtížné. Svatá Matka Boží beze stínu hříchu a pro všechny své skutky, poháněné horlivou láskou, byla schopna, jak teologie učí, zasloužit pro lidi *de congruo* (ze slušnosti) vše, co Ježíš Kristus skrze své utrpení a smrt zasloužil pro nás *de condigno* (ze spravedlnosti).

### PŘÍKLAD - SV. JULIÁNA FALCONIERI

Jednou z duší, které obzvlášť napodobily neposkvrněnou čistotu Matky Boží, byla bezpochyby zakladatelka mantellátek, sester Služebnic Panny Marie, svatá Juliána, dcera z bohaté rodiny Falconieri z Florencie, která se narodila v 2. polovině 13. století.

V dětství se vyznačovala takovou upřímností a cudností, že její strýc svatý Alexis, jeden ze sedmi zakladatelů řádu servitů - Řádu služebníků Panny Marie, říkal její

### 2. čtení - 1 Kor 12,3b-7.12-13

Jenom pod vlivem Ducha Svatého může někdo říci: „Ježíš je Pán.“ Dary jsou si ce rozmanité, ale je pouze jeden Duch. A jsou rozličné služby, ale je pouze jeden Pán. A jsou různé mimořádné síly, ale je pouze jeden Bůh. On to všechno ve všech působí. Ty projevy Ducha jsou však dány každému k tomu, aby mohl být užitečný. Jako tělo je pouze jedno, i když má mnoho údů; ale všechny údy těla, přestože je jich mnoho, tvoří dohromady jediné tělo, tak je tomu také u Krista. Neboť my všichni jsme byli pokřtěni jedním Duchem v jedno tělo - ať už jsme židé nebo pohané, otroci nebo svo-

bodní - všichni jsme byli napojeni jedním Duchem.

### Evangelium - Jan 20,19-23

Navečer prvního dne v týdnu přišel Ježíš tam, kde byli učedníci. Ze strachu před židy měli dveře zavřeny. Stanul mezi nimi a řekl: „Pokoj vám!“ Po těch slovech jim ukázal ruce a bok. Když učedníci viděli Pána, zaradovali se. Znovu jim řekl: „Pokoj vám! Jako Otec poslal mne, tak i já posílám vás.“ Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: „Přijměte Ducha Svatého! Komu hříchy odpustíte, tomu jsou odpuštěny, komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou.“

matce, že porodila spíše anděla než dítě. Tak velká byla její bázeň před hříchem, že již pouhá zmínka jí dokázala zcela otrást, a jednoho dne, když slyšela, že někdo urazil Boha, přímo omdlela.

Již ve svých čtrnácti letech složila slib věčného panenství před zázračným obrazem Zvěstování ve Florencii.<sup>(4)</sup> Své tělo podrobila kázni a zíněnému rouchu, aby se vždy uchovala čistá a bez hříchu, a tyto zíně později vrostly do jejího těla. Takové ctnosti jen vyvolaly nenávisť pekelného nepřitele, který na ni útočil všemožně prudkými pokušeními, avšak služebnice Panny Marie říkala: „Můj Ježíši, uvrhni mě do pekla, ale nedopusť, abych Tě urazila!“

Svatost Juliány byla tak veliká, že se nedopustila žádného vědomého všedního hříchu po celý svůj život, jak čteme v bule k jejímu svatořečení. Tajemství takové svatosti se skrývá v její horlivé úctě k Mariiným bolestem. Každý den se modlila tisíc Zdrávasů před oltářem Panny Marie. Z této úcty v jejím srdci rostla hluboká láska k ukřižovanému Ježíši. Měla ve zvyku zvolat: „Nedopusť, aby mě kdokoliv vzdálil od mého milovaného Ukřižovaného!“

Není pochyb, že díky této úctě obdržela zvláštní milost, která korunovala její život. Ve svém posledním zápasu toužila přijmout Pána Ježíše v Nejsvětější svátosti, ale protože toho již nebyla schopna, poprosila kněze, aby alespoň umístil Nejsvětější svátost na lněné plátno k jejímu srdci. Její přání se tak splnilo! Jakmile Nejsvětější svátost byla umístěna k takové výhni lásky, ihned se do ní ponořila, a Juliána odevzdala svou duši do rukou

Božích se slovy: „Ó můj Ježíši!“ Zemřela 19. června 1341.

### MODLITBA

Ó Maria, Matko našeho Vykupitele, Neposkvrněná Panno, chráme Boží, svatostánku Ducha Svatého, ty jsi jediná ze všech lidí, která tolik potěšila Ježíše Krista, že Ti dal podíl na našem vykoupení. Pomoz mi, prosím, utéct před hříchem a nikdy nehledat nic jiného, než abych potěšila Boha. Amen.

(Pokračování)

A. M. LÉPICIER: *The Fairest Flower of Paradise*. London 1922. Str. 59-70

Zdroj: <https://archive.org/details/FairestFlowerOfParadise1922/page/n4/mode/2up>

Přeložila -hš- (Redakčně upraveno)

### Poznámky:

<sup>(1)</sup> *Timor castus* (srov. Ž 19,10) - sv. Augustin popisuje tuto bázeň jako bázeň ctnostné ženy, která touží po tom, aby se její muž vrátil bez opoždění, a když přijde, tak se bojí, aby neodešel. [pozn. překl.]

<sup>(2)</sup> Dila sv. Ildefonse v latině - viz [http://www.documentacatholicaomnia.eu/30\\_10\\_0601-0667\\_Hildefonsus\\_Toletanus\\_Episcopus.html](http://www.documentacatholicaomnia.eu/30_10_0601-0667_Hildefonsus_Toletanus_Episcopus.html). [pozn. překl.]

<sup>(3)</sup> Viz [https://en.wikipedia.org/wiki/Toledo\\_Cathedral](https://en.wikipedia.org/wiki/Toledo_Cathedral). [pozn. překl.]

<sup>(4)</sup> Podle legendy malíř bratr Bartolomeo usnul vyčerpan malováním obličeje Panny Marie na obrazu Zvěstování. Probudil se, když byl obraz dokončen rukou anděla. Obraz je v bazilice Zvěstování ve Florencii. Viz: <https://www.visitflorence.com/florence-churches/santissima-annunziata.html>. [pozn. překl.]

# Před 100 lety se narodil Josef Vlček

Vzpomínky na generálního tajemníka Matice cyrilometodějské a zakladatele týdeníku Světlo

*Josef Vlček se narodil 6. června 1920 v Kaňovicích u Frýdku. Studoval gymnázium salesiánů ve Fryštáku, pak v Ostravě. V roce 1948 se oženil s Ludmilou Schönweitzovou, která zemřela letos 27. března a s níž měl tři dcery. Po válce jako generální tajemník Matice cyrilometodějské bojoval za udržení církevního školství. Ve vykonstruovaném politickém procesu byl odsouzen k trestu smrti, trest byl pak změněn na 21 let vězení. Byl 10 let vězněn v Ruzyni, Leopoldově a Jáchymově. Po amnestii v roce 1960 se vrátil do Příbora. V roce 1968 se stal diecézním tajemníkem Díla koncilní obnovy v Olomouci, po jeho zákazu pastoračním referentem Arcibiskupství olomouckého. Po dvou letech musel být propuštěn, bylo mu určeno dělnické místo. Stále ilegálně vydával náboženskou literaturu, za což byl v 80. letech odsouzen na 20 měsíců, vězněn na Borech. Po listopadu 1989 za čestného předsednictví kardinála Tomáška obnovil spolek Matice cyrilometodějská a pro naplňování jeho cílů založil stejnojmenné nakladatelství s. r. o. Předsedou byl až do své smrti 28. července 2015. V roce 1993 se stal šéfredaktorem vznikajícího týdeníku Světlo, ve stejné době uvádí do naší republiky z Itálie Mariánské kněžské hnutí. Byl rovněž nositelem Řádu sv. Silvestra papeže, Řádu Tomáše Garrigua Masaryka a členem Konfederace politických vězňů.*

## VZPOMÍNKY

**Mons. Jan Graubner,  
arcibiskup olomoucký, metropolita  
moravský, předseda ČBK**

Pana Josefa Vlčka jsem poznal v roce 1968, když jsem nastoupil do kněžského semináře v Olomouci, který byl obnoven na několik let i díky velké aktivitě pana Vlčka. Osobně jsme se nesetkávali, protože já byl začínající student, on jedna z hlavních organizačních osobností. Když se seminární a fakultní život v prozatímních prostorách a podmínkách rozběhl, pan Vlček zaměřil své aktivity jinam. Věnoval se spolu s panem Vaňkem zřízení pastoračního oddělení na kurii a tiskovému apoštolátu. Byl člověkem plným aktivity a široké spolupráce. Hrál důležitou roli v obohacení úředního věstníku *Acta curiae* o různé přílohy. I když šlo o samostatná díla, jako například májová čtení od různých autorů, materiály pro přípravu na křest dětí, první svaté přijímání, bířmování nebo svátost manželství, připravené většinou P. L. Simajchlem, nebo pomůcky pro kazatele nazvané *Homiletické směrnice*, které tvořili kněží jako P. Klisz, P. Kunický, Dr. Bradáč a P. Šalša, a posílaly se do celé republiky. Normalizační léta zužovala prostor. První zanikl pastorační referát. My a ještě jeden ročník po nás jsme ukončili studia v Olomouci, ale po nás se studium zavřelo. Vydávání oficiálních i neoficiálních příloh akt kurie státní orgány postupně znemožnily. Pan Vlček se zastavit nedal. Přešel do podzemních aktivit, kde pokračoval ve vydávání samizdatů až do chvíle, kdy jej uvěznil.

Po sametové revoluci jako by nebylo vidět, že mu přibýlo dvacet let. S neobyčejnou energií obnovuje Matici cyrilometodějskou a zakládá časopis *Světlo*, zakládá českou větev Mariánského kněžského hnutí, organizuje duchovní cvičení a mariánská večeraďla. Ne všichni kněží mají stejný pohled na věc, ale on se ve svém zápalu pro apoštolát nedá zastavit, ani brzdit. Dnes je trochu jiná doba i potřeba, ale jeho elán a zápal pro Boží věc a pro apoštolát bychom moc potřebovali.

\* \* \*

**Mgr. Josef Janšta,  
trvalý jáhen a spisovatel**

*Vždy s prázdnou kapsou*

Psal se rok 1968. Přijímací pohovory na bohosloveckou fakultu jsme my uchazeči o teologická studia měli ještě v Lito-měřicích, kde fungovala jediná státem tolerovaná příprava ke kněžství. Ke konci prázdnin jsme dostali dopis, ve kterém jsme byli vyzváni, abychom se dostavili k zahájení školního roku do Olomouce.

Dne 2. října 1968 jsme se tak octli na dvoře arcibiskupské rezidence, kde měla fakulta své působíště. Z jednoho vchodu vystoupil energický muž, který směřoval k nám. Jeden ze starších studentů nám prozradil: „To je pan Vlček. Ten to tady všechno táhne. Bez něho by se fakulta neotevírala.“

Brzy jsme poznali, v jaké situaci se fakulta otevírala. Josef Vlček se spřízněnými dušemi držel v ruce pouze dekret o zřízení fakulty. Nebyly k dispozici žád-

né připravené prostory, ubytovny, knihy ani skripta, dávalo se dohromady personální obsazení z lidí, kteří vesměs prošli komunistickými vězeními. My bohoslovci jsme to brzy pochopili, a tak brigádnické bylo nějaký čas potřebnější než vlastní studium. To všechno táhl pan Josef Vlček, který věděl, že fakulta musí být, i když k jejímu fungování neměl zpočátku nic. Táhl a k pomyslnému „oji“ se přidávali další a další lidé, až z toho vyšly silné kněžské ročníky 1972–1974.

Jaký byl pan Vlček, tajemník fakulty, z pohledu nás, mladých studentů? Člověk, který toho měl hodně na starosti, a tak byl stále v poklusu. Přesto vždy nalaďený k úsměvu, který se mnohdy měnil ve smích. Zastavil se s každým, kdo to potřeboval, i když v podpaždí držel složku dokumentů, se kterou spěchal na příslušný úřad. Měl prázdné ruce, ale přesto věřil, že Bůh doplní to, co se zdálo být nesplnitelné.

Když se Cyrilometodějská bohoslovecká fakulta v Praze, se sídlem v Lito-měřicích, pobočka v Olomouci rozběhla, dostala svůj řád i skromné prostory, ohlížel se její tajemník pan Josef Vlček jinam. Cestou ze svého úřadu přecházel dvůr arcibiskupské rezidence a míjel přitom zanedbané hospodářské prostory. Zůstával stát a plánoval, že tady uskuteční touhu svého srdce: tiskárnu, která bude sloužit Církvi a Božímu lidu. K našemu překvapení odešel z funkce tajemníka fakulty a takřka s holýma rukama se pustil do rekonstrukce hospodářských prostor.

Za několik měsíců se tiskárna stala skutečností. Byla vybavena ručními cyklosty-

ly, a dokonce i poloautomatickými stroji stejného principu. Tiskárna byla uvedena do provozu, ale čas mezitím pokročil, komunistická normalizace ve společnosti se prohloubila. Pan Vlček nemohl tisknout pro veřejnost, ale pouze minimum pro vnitřní potřebu Církve. Bylo mu dovoleno, aby v přesném počtu tiskl skriptu pro bohosloveckou fakultu. Tady jsme se s panem Vlčkem potkávali opět my studenti, když jsme ručně skládali jednotlivé listy do kompletu.

Láska k tisku se projevila u pana Vlčka i po roce 1989, kdy opět na kolenou vytvářel nakladatelství Matici cyrilometodějskou, nejprve ve stávajících prostorách arcibiskupské rezidence, později na Dolním náměstí v Olomouci.

Vzpomínám s vděčností na pana Josefa Vlčka, muže pevné, mohu-li říci „boskovské“ víry. Myslím, že by si se svatým Janem Boskem rozuměli. Podobně jako zakladatel díla salesiánů i on budoval s prázdnou kapsou a s důvěrou, že Bůh zdárně dokončí dílo, které mu svěřil. A fenomenálnímu italskému světcovi se podobal i v lásce k dětem a k mládeži. Dokladem jeho péče o jejich výchovu jsou knihy pro děti, které v Matici cyrilometodějské vyšly. Dával jim zelenou, prodával je co nejlépe, aby si je rodiče mohli snáze koupit. A tak spíše dával, než prodával, k Boží cti a slávě a ke spáse duší.

\* \* \*

### Leo Židek, politický vězeň

#### *Vzpomínka na spoluvězně*

Neúnavného a velmi iniciativního „dvojitého“ mukla pana Josefa Vlčka jsem potkal poprvé na táboře *Vojna* na Příbramsku v polovině padesátých let. Setkávali jsme se tam jako Moravané a lidé stejných názorů. Po propuštění na začátku šedesátých let jsem s jedním jeho komplicem navštívil i jeho tehdejší bydliště v Příboře, kde jsem též poznal jeho dlouho čekající věrnou, ale poněkud ustaranou paní. Po dalších mnoha letech jsme se vidali již v Olomouci a tam jsem se s ním na jeho pohřbu po šedesáti letech od prvního setkání také rozloučil.

Velmi jsem si vážil jeho vzdělání, rozhledu a pílě, kterou uplatňoval po celý svůj život, zvláště v posledních desítkách let,

Matice cyrilometodějská s. r. o.  
připravila ke **100. výročí narození**

### JOSEFA VLČKA

biografii **VÍRA SE MUSÍ ZALÉVAT MODLITBOU,**

jejíž autorkou je Mgr. Jaroslava Krejčí.

V nejbližších dnech bude brožurka vytištěna, sledujte na poslední straně Světla informaci o jejím vydání.



kdy pracoval a řídil Matici cyrilometodějskou. Dokázal pro toto nakladatelství vybudovat i potřebnou materiální základnu.

Obdivoval jsem i jeho nebojácnost a odvahu, která mu v době normalizace vynesla další, tentokrát ale již kratší pobyt v kriminále. Přesto ze svých protitotalitních názorů a ze svého přesvědčení a víry nikdy neuhnul. I přes pozdější zdravotní potíže a péči o nemocnou paní usiloval především o službu církevnímu společenství a o blaho celé společnosti.

Za své mimořádné zásluhy byl oceněn nejen Řádem sv. Silvestra, ale po mnohaletém usilování přátel byl vyznamenán i mocí světskou, když mu byl v roce 2010 udělen Řád Tomáše Garrigua Masaryka.

V posledních letech svého životního naplňování zdůrazňoval cenu žehnání druhým a rád tak činil.

Za jeho přátelství jsem mu velmi vděčný.

\* \* \*

### P. Mgr. Jiří Polášek, farář v Zásově, zodpovědný za Mariánské kněžské hnutí v ČR

Moje první vzpomínky na pana Josefa Vlčka se vážou k Mariánskému kněžskému hnutí (MKH), které se zvláště jeho zásluhou uchytilo z naší zemi. V roce 1996 za mnou pan Vlček přišel, že umřel Dr. Macoun (zodpovědný za MKH v ČR do roku 1996) a že bych měl vedení MKH převzít já. Od té doby jsem měl možnost jezdit s panem Vlčkem a dalšími kněžími na setkání s Donem Stefanem Gobbim na pravidelných exerciciích MKH v Itálii. Cestování bylo náročné, ale na setkání s kněžími a biskupy z celého světa se cítil jako ryba ve vodě, zvláště když uměl dobře italsky. Bylo na něm patrné, jak ho Panna Maria formovala skrze tzv. „Modrou knihu“ a „Zasvěcení se Jejímu Neposkvrněnému Srdci“. Vynikal statečností a slova Panny Marie nebral na lehkou váhu, ale přijímal je s upřímností

a otevřeným srdcem. Organizoval mnohá mariánská večeradla, kde sám dělal překladatele. Mnohokrát pocítil pomoc Panny Marie v konkrétních situacích života. Vyprávěl nám jednou příběh z komunistického lágru, kde byl krutě vyšetřován a byl vyzván, aby se podvolil státní moci, a když vyšel na chodbu, najednou pocítil v sobě ohromnou sílu říci NE té komunistické mašinérii a připisoval to zvláštní přímluvě Panny Marie, které svůj život zasvětil. Často nám říkal, že by se tady na zemi rád dožil ohlášeného vítězství Neposkvrněného Srdce Panny Marie, jak to zaznělo ve Fatimě před více než 100 lety. Nestalo se tak, ale jistě si ho Panna Maria vzala k sobě, tak jako jeho manželku Ludmilu Vlčkovou, která nedávno zemřela a která byla dlouho upoutána na lůžko. Očistec má jistě za sebou. Během života tiše a trpělivě podporovala svého manžela, který obnovil Matici cyrilometodějskou, byl vydavatelem časopisu a mnoha knih. Ať oba odpočívají u Boha v pokoji: to je mé přání k 100. výročí narození pana Josefa Vlčka (6. června)! R. I. P.

\* \* \*

### P. doc. Dr. Rudolf Smahel, Th.D., vedoucí katedry křesťanské výchovy na CMTF UP v Olomouci

S vděčností vzpomínám na velmi statečného člověka, pana Josefa Vlčka, který, přestože byl v padesátých letech persekčován, se v době nesvobody sedmdesátých let minulého století znovu zapojil spolu s dalšími do cyklostylového tisku náboženské literatury a církevních dokumentů papeže Jana Pavla II. a také do tisku katechetických textů pro děti a mládež. Tyto katechetické texty přinášely mnoha lidem i rodinám velké povzbuzení a byly předávány dál. V domě rodiny Vlčkových byl velký cyklostyl a do šíření této náboženské literatury bylo zapojeno mnoho statečných křesťanů. Bylo to velké nasazení

i svědectví, že s Boží pomocí a s mocnou přímluvou Panny Marie člověk překoná svůj strach a obavy.

Často jsme při společných setkáních zpívali poselství papeže Jana Pavla II.: „Nebojte se, radujte se, Kristus, slavný Vítěz, z hrobu vstal.“

\* \* \*

**Mgr. Daniel Dehner,**  
šéfredaktor týdeníku Světlo a předseda  
Maticy cyrilometodějské, spolku

K mému prvnímu osobnímu setkání s tímto „vzácným člověkem“, jak mi byl pan Josef Vlček představen, proběhlo asi v roce 1991. Když jsme tenkrát s panem Janštou navštívili nakladatelství Maticy cyrilometodějské, bylo hned jasné, kdo je šéfem a že onen vzácný člověk nesedí jen za stolem a rozhoduje. A když jsem o několik let později nastoupil hned po studiu do práce pod jeho vedení, jen jsem se utvrdil, že je to muž činu. Nikoliv prázdná slova, ale opravdové skutky, podložené modlitbou, pevnou vírou v Boha a pomoc Panny Marie – naší šéfredaktorky, jak říkával – a také láskou k lidem.

Myslím, že zcela naplňoval troji posláni. Byl mužem podle vzoru svého patrona, svatého Josefa – pracovitým, pevného charakteru, čestným, moudrým, odhodlaným, zapáleným pro Boží věc. Byl také salesiánem: zručným, misijního ducha, upřímně toužil – a nepochybně se za to i modlil – po obrácení nejen mladých lidí. A byl rovněž člověkem Bible – nejen její znalostí, ale i praktickým uváděním Božího slova do života s nezdolatelnou touhou po pravdivosti a v naprostém odezdání se do vůle Boží.

Tak na mě zapůsobil tento vzácný člověk, jehož pevnou a odhodlanou víru obdivuji dodnes. Pokud bych měl hledat příklad člověka, který byl ochoten položit svůj život pro Krista, pak to byl Josef Vlček.

A musím znovu vzpomenout na jeho mariánskou úctu – nebyla dětinská, nebyla fanatická, jak by se někdy mohlo zdát, ale byla ryzí, byla fatimská...

Věřím, že Panna Maria je již jeho věčnou radostí a že i on sám vyprošuje u Boha požehnání pro Matici cyrilometodějskou, týdeník Světlo i celou svoji rodinu a také Církev svatou.

## Jednou v noci na Floridě...

*Řádová sestra Evženie Giusanniová, doposud naše jediná apoštolská sestra z Itálie<sup>(1)</sup>, nám<sup>(2)</sup> sama povyprávěla o tom, jak důležité pro její život a povolání bylo objevit lásku nebeského Otce:*

**M**ěla jsem velmi šťastné dětství a vyrostla jsem ve velkém domě s bazénem v severoitalském městě Varese nedaleko švýcarských hranic, obklopená láskou svých dobře situovaných rodičů. Měli krásné manželství a mě těšilo, že můj milovaný tatínek, jeden z nejprogresivnějších a nejlepších topenářských techniků v severní Itálii, mohl pracovat u nás doma.



*Evženie Giusanniová*

Když jsem byla malá, nedokázala jsem dlouho vydržet bez jeho přítomnosti. Často jsem sešla po schodech do jeho kanceláře, abych ho navštívila. Ale nejhezčí bylo, když jsem sama s otcem mohla každý rok strávit týden na lyžích v zasněžených Dolomitech. Tento čas jsme nazývali „bílým týdnem“. Velmi ráda jsem měla i našeho kněze. Vždy byl otcovský a dokázal ve mně roznitit lásku k Pánu Ježíši, dokonce až tak, že moje dívčí duše už při prvním svatém přijímání věděla: Chci se stát sestrou. Potom přišel rozhodující 22. květen 1984. Lékaři, kteří podrobně zkoumali vizionáře z Medžugorje, měli v naší farnosti přednášku o zjevení Panny Marie. Místo jejího zjevení bylo pro nás neznámé. Moji rodiče, kterých se to hluboce dotklo, se o tom jeli osobně přesvědčit. Když se po pěti dnech vrátili, my dcery jsme je nepoznávaly, když řekl: „Panna Maria chce, aby se rodina spolu modlila růženec. Chceme tedy dělat to, co od nás žádá.“

Tento každodenní růženec ve večerních hodinách, i když většinou tvrdě vy-

bojovaný, nás pomalu měnil: začali jsme se postit, i v pracovní dny chodit na mši svatou, pravidelně se zpívat a číst z Pisma svatého. Když jsem měla sedmnáct let, poprvé jsem cestovala do Medžugorje. V době studia předškolní pedagogiky jsem toužila stát se řeholní sestrou. Ale protože jsem milovala děti, prosila jsem Ježíše: „Pane, chtěla bych se vdát a být matkou mnoha dětí.“ Když mi rodiče k mým osmnáctým narozeninám darovali pouť do Svaté země, u Božího hrobu jsem se vroucně modlila: „Ježíši, chci založit svatou rodinu, ve které bys byl středem. Ale tvou vůli chci konat víc než cokoliv jiného.“ Jak vnuknutá byla tato krátká modlitba, se ukázalo až o mnoho později.

V každém případě: zakrátko jsem se velmi zamilovala a upřímně jsem své první velké lásce hned na začátku řekla: „Musíš vědět jednu věc – v mém životě budeš mít vždy druhé místo, protože na prvním je Ježíš.“

Co však láska neudělá? Můj přítel, který mě nosil na rukou, se otevřel Bohu a víře. Všechno se zdálo být perfektní, ... kdyby mi najednou něco nezačalo chybět. Zjev-



*Evženie milovala kromě lyžování i plavání, bruslení a tenis. Když šla ven se svými přáteli, ráda tancovala. Nejvíce fascinující však pro ni byla rychlá auta – to zdědila po otci, který pochází z Monzy, kde na legendární trati zahřívá automobily na závody Formule 1. Naučil ji jezdit a od té doby byla nadšená rychlou jízdou autem, jakož i svou dobrovolnickou prací na záchranných výjezdech Červeného kříže ve Varese a kvůli tomu si udělala speciální řidičský průkaz.*

ně mi naše láska nestačila. Brzy jsem necítila vůbec nic, a ačkoli mi to bylo líto, byl to konec našeho přátelství. Podobně se to opakovalo i s jinými mladými muži a já jsem si pokaždé řekla: „*Když to není tento, poznám někoho jiného.*“ A skutečně. V roce 1991 jsem se seznámila s Někým úplně jiným! Měla jsem tehdy 24 let a celý rok jsem vždy o víkendu chodila do školy modlitby, kterou vedl svatě žijící kněz don Gasparino ve městě Cuneo nedaleko Turína. Jednoho nedělního rána na mši svatě nám jedinečným způsobem vysvětlil podobenství o milosrdném otci.

Jeho slova o marnotratném synovi pronikala do mého srdce jako mocné ohnivé šípy a já jsem zcela nezaslouženě pochopila pro mě něco velmi zásadního: Bůh je můj Otec! Zdálo se mi, jako by do mého srdce jako do místnosti natrvalo vstoupil nebeský Otec, jako by mi byl velmi blízko! Sotva jsem se vrátila domů, hned jsem vyhrkla: „*Mami, představ si: Bůh je můj Otec!*“

O dva roky později, během kurzu reflexní terapie, jsem poznala člověka, se kterým jsem se zasnoubila. Chtěli jsme se vzít, ale neměla jsem v sobě pokoj. V této tísní jsem často putovala na Sacro Monte di Varese, na „svatou horu“ mé domoviny, a modlila jsem se: „*Panno Maria, prosím tě, nedovol, abych se zmyšlila.*“

Tehdy jsem měla několikrát podivný sen: jako nevěsta jsem po otcově boku v našem farním kostele kráčela směrem k oltáři, kde mě čekal můj ženich. Nikdy jsem však jeho tvář neviděla, protože zářil jako světlo. Při pomýšlení, že dávám své ano na celý život, jsem v tom snu vždy v panice z kostela utekla. Má vnitřní tma rostla a stále palčivěji na mě doléhala otázka: Mám se vdát? Anebo nemám? Můj snoubenec věděl o mém boji. Nakonec jsem na sedm dní odešla do kontemplativního kláštera, abych tam prosila o poznání. Ale Ježíš mlčel a já jsem nadále důvěřovala.

Mezitím byly všechny svatební přípravy ukončeny. Svatba se měla konat přesně za měsíc, 4. září 1993. Svatební šaty, závoj, střevíčky byly připravené, dárky pro hosty přišly i náš dům byl zařízený, jen se do něj nastěhovat. A potom během obyčejného telefonického rozhovoru přišla zcela neočekávaně ta Boží chvíle. Jako blesk z čistého nebe mě v jedné chvíli naplnila nezvratná jistota: vdávat se nebudu! Jen co jsem učinila toto rozhodnutí, zavládl ve

mně hluboký pokoj. S nepoznanou vnitřní silou a zcela pokojně jsem to oznámila svému snoubenci. Navzdory velkému zklamání se mě snažil pochopit. Po zrušení svatby se kapitola mých prvních dvacet šest let uzavřela.

O rok později jela moje rodina do Medžugorje s našim dobrým přítelem, donem Pablem Martinem. Tam jsme společně vybrali pěknou bílou sochu Panny Marie; chtěl ji koupit pro jednu rodinu z jeho farnosti Civitavecchia. O několik měsíců později – 2. února 1995 – oči této malé sochy Panny Marie poprvé ronily krvavé slzy. Od té doby to bylo ještě 14krát a tato socha Panny Marie se velice rychle stala všeobecně známou jako Madonnina krvavých slz z Civitavecchia. Nadpřirozený původ těchto událostí později potvrdil dokonce sám svatý papež Jan Pavel II. Brzy za ní přicházelo až 2 000 poutníků denně, takže moje rodina donu Pablovi intenzivně pomáhala pět a půl měsíce. Mou úlohou bylo od brzkého rána až téměř do půlnoci usměrňovat proud poutníků v kostele. Tímto způsobem jsem strávila mnoho hodin před milostnou sochou a byla jsem svědkem četných milostí. Před svatostánkem jsem se často modlila: „*Pane, poznala jsem krásnou lidskou lásku. Ta mi však nestačila. Prosím, dovol mi, abych pocítila tvou lásku.*“ Jednou v noci, ještě předtím, než jsem zamkla kostel, jsem se sklonila před svatostánkem a prosila jsem: „*Ježíši, dovol mi pocítit tvou lásku!*“ V tu noc se do mého nitra vlila láska, kterou jsem poprvé ve



*V Medžugorji s donem Pablem*

svém životě prožila jako hojnost, jako přebytek – přesně tak, jako by mi chtěl Pán dát pochopit: „*Podívej, nyní jsem ti dovolil zakusit kapku své lásky. Jsi svobodná!*“ A já, děvče extrémně milující svobodu, které nebylo nikdy spokojené s devadesáti devíti procenty, jsem se dokázala otevřít a rozhodnout se pro povolání. „*Ano, volím si tebe, Ježíši.*“ Tuto milost mi zajisté vyprosila



**„Svoje »ano navždy« jako nevěsta Kristova jsem Ježíšovi dala už tehdy, když jsem 8. června 1996 v bazilice Panny Marie Sedmibolestné v Šaštíně vstoupila do noviciátu Rodiny Panny Marie. Proto to byl pro moji duši skutečně svatební den, k modré sukni novicек jsem si vědomě obula své bílé svatební střevíčky, původně určené na moji svatbu. To hovoří za vše!“**

Panna Maria v Civitavecchii, jakož i skutečnost, že jsem se tam v listopadu 1995 setkala s biskupem Pavlem M. Hnilicou a P. Paulem M. Siglem a že jsem se vzápětí seznámila s *Rodinou Panny Marie*, která mě velmi přitahovala.

Tehdy mi ještě něco jiného pomohlo najít moje konečné místo. Vánoce 1995 strávila moje rodina s donem Pablem v Miami na Floridě v USA, kde jsme se zúčastnili duchovních cvičení. Rozhodli jsme se, že přes Svatou noc budeme mít eucharistickou adoraci. Byla to „moje“ Svatá noc, kdy jsem měla poznat úžasné poselství nebeského Otce matce Evženie Ravaasio. Moje maminka měla adoraci přede mnou, a když jsem ji ve dvě ráno střídala, vtiskla mi do ruky brožuru se slovy: „*To si musíš přečíst!*“ V tu dobu jsem už měla pěkný vztah s nebeským Otcem, mým Otcem. Ale tato jeho slova, která jsem přečetla jedním dechem, převýšila všechno! Byla balzámem pro mou duši. Ano, nakonec mi dala potřebnou odvahu odevzdat svou budoucnost nebeskému Otcovi, i když docela bez emocí, a to 14. června 1996, na svátek Nejsvětějšího Srdce Ježíšova. V ten den po mši svatě jsem řekla P. Paulovi: „*Rozhodla jsem se. Prosím, můžu vstoupit do vaší komunity?*“ Ve chvíli, kdy jsem to vyslovila, vstoupila do mého srdce radost.

*Z Vítězstvo Srdca 133/2020  
přeložila a upravila -jk-*

**Poznámky:**

- (1) Sestra Rodiny Panny Marie. [pozn. red.]
- (2) Čili časopisu *Vítězstvo Srdca*. [pozn. red.]

## Pondělí 1. 6. 2020

**6:05** Stíny nad Libavou **6:45** V pohorách po horách (74. díl): Klíč – Lužické hory **7:00** Přesl jsem hranici **7:55** Ježíš pro děti **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** Cirkus Noeland (29. díl): Roberto, Kekulín a šťastný den **9:45** Animované biblické příběhy: Ježíš, Syn Boží **10:15** Barberbieni **11:10** Sedmihlásky (101. díl): Ševče, ševče **11:15** Mašinky (2. díl): O neposlušném semaforu **11:30** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Mlčení, modlitba, pokání **14:00** Ovečky [L] **14:30** Bůh je s námi **16:05** V souvislostech **16:25** Cvrlikání (4. díl): Pavel Helan a Petr Bende **17:35** Můj chrám: Pavel Svoboda, la Cathédrale de Strasbourg, Štrasburk **18:00** Živě s Noe [P] **18:20** Sedmihlásky (101. díl): Ševče, ševče **18:25** Mašinky (3. díl): Jak se kluci učili pískat **18:35** Svatá Kateřina Sienská **19:00** Marien na Mohelnickém dostavníku [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Biblická studna [L] **21:10** Církev za oponou: Chudá(k) církev **21:30** Terra Santa News: 27. 5. 2020 **22:00** Cvrlikání (58. díl): Kapky **23:10** Noční univerzita: P. Michal Zamkovský – Zůstaňte v mé lásce **0:05** Post Scriptum [P] **0:15** Naše peníze, jejich osud **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

## Úterý 2. 6. 2020

**6:05** Zachraňme kostely: Kostel sv. Jana Křtitele ve Vrutkou a kostel Narození Panny Marie v Kryrech **6:30** Pod lampou **8:35** Salesiánské srdce na scéně **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Příroda kolem nás: Expedice za medvědy na Slovensko **9:45** Muzikanti, hrajte: Ištvančí **10:45** Meditační kaple sv. Jana Pavla II. v Ústí nad Orlicí **10:55** Vezmi a čti: Květen 2020 **11:10** Sedmihlásky (101. díl): Ševče, ševče **11:15** Mašinky (3. díl): Jak se kluci učili pískat **11:30** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Na pořadu rodina (7. díl): Samota jako příležitost **14:00** Živě s Noe [L] **14:35** Cesta k andělům (76. díl): Jiří Čunek – politik **15:35** Můj Bůh a Walter: Vykoupení **15:50** V pohorách po horách (74. díl): Klíč – Lužické hory **16:05** Noemova pošta: Květen 2020 **17:40** Angola, země afrického snu **18:00** Živě s Noe [P] **18:20** Návrat ke kořenům **18:35** Sedmihlásky (101. díl): Ševče, ševče **18:40** Mašinky (4. díl): O červeném motoráku **18:50** Animované biblické příběhy: Mesiáš přichází **19:20** V pohorách po horách (31. díl): Osoblažsko **19:30** Zpravodajské Noeviny: 2. 6. 2020 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Papež František: Můj život **20:50** Historie a současnost Matice svatohostýnské [P] **21:15** Řeckokatolický magazín [P] **21:30** Živě s Noe [P] **22:10** Jak věří katolíci: Cesta k jádru naší víry (5. díl): Nepostradatelní muži: Petr, Pavel a misijní dobrodružství **23:10** Setkání s Václavem Hudečkem (2. díl): 39. ročník MF Pardubické hudební jaro **0:15** Post Scriptum [P] **0:25** Terra Santa News: 27. 5. 2020 **0:45** Misionáři chudých **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

## Středa 3. 6. 2020

**6:05** Zpravodajské Noeviny: 2. 6. 2020 **6:25** Noční univerzita: Michelle Moran – Když zavolá Pán **7:25** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (154. díl): Odyssea Mariana Friedla **8:50** V pohorách po horách (54. díl): Kráfova studňa – Velká Fatra **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Přímý přenos generální audience papeže [L] **10:25** 100 let na Svatém Hostýně: Sto let od korunovace milostné sochy Panny Marie Svatohostýnské **11:20** Mašinky (4. díl): O červeném motoráku **11:30** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Pohřeb Evy

# TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV



■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.  
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka  
TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na [www.tvnoe.cz](http://www.tvnoe.cz)

## ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

Pilarové [L] **13:40** Práce jako na kostele **14:00** Živě s Noe [L] **14:35** Cesta k andělům (73. díl): Petr Kliment Koutný – pravoslavný kněz **15:35** Zpravodajské Noeviny: 2. 6. 2020 **16:00** Můj chrám: Nad'a Urbánková, Želivský klášter **16:25** Obchod s migranty **16:55** Biblická studna **18:00** Živě s Noe [P] **18:20** Sedmihlásky (101. díl): Ševče, ševče **18:25** Mašinky (5. díl): O mašince s voňavým kouřem **18:35** Až na pokraj: Církev papeže Františka **19:30** Terra Santa News: 3. 6. 2020 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Adorace [L] **21:10** BET LECHEM – vnitřní domov: Juan Provecho – španělský augustinián v Praze **21:30** Živě s Noe [P] **22:10** Noční univerzita: P. Bogdan Stepien – Boží radost v nás **23:00** Generální audience papeže Františka **23:30** První křesťané: Velikáni víry – Svatý Augustin **0:05** Post Scriptum [P] **0:15** Bulharsko – Život ve skrytosti **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

## Čtvrtek 4. 6. 2020

**6:05** Terra Santa News: 3. 6. 2020 **6:30** Harfa Noemova: Benefiční koncert pro Nadaci fond IMPULS **6:50** Na pořadu rodina (7. díl): Samota jako příležitost **7:55** Jak věří katolíci: Cesta k jádru naší víry (5. díl): Nepostradatelní muži: Petr, Pavel a misijní dobrodružství **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Století Andělky **9:35** Noemova pošta: Květen 2020 **11:10** Sedmihlásky (101. díl): Ševče, ševče **11:15** Mašinky (5. díl): O mašince s voňavým kouřem **11:30** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Prague Cello Quartet a Filharmonie Bohuslava Martinů: Kongresové centrum Zlín **14:00** Živě s Noe [L] **14:35** Cesta k andělům (74. díl): Radim Ucháč – prezident Hnutí pro život ČR **15:45** V pohorách po horách (46. díl): Toulcovy maštale – Českomoravská vrchovina **16:00** Zpravodajské Noeviny: 2. 6. 2020 **16:25** Outdoor Films s Ninou a Peterem Csonkovými (90. díl): S freestyle kajakem na stupně vítězů **18:00** Živě s Noe [P] **18:20** Sedmihlásky (101. díl): Ševče, ševče **18:25** Mašinky (6. díl): O ubrečené mašince a borůvkových knedlíkách **18:35** Generální audience papeže Františka **19:00** Večeře u Slováků: Slavnost Nejsvětější Trojice [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny: 4. 6. 2020 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Jak potkávat svět (78. díl) [L] **21:30** Živě s Noe [P] **22:10** Pod lampou [P] **0:15** Post Scriptum **0:25** Zpravodajské Noeviny: 4. 6. 2020 **0:45** Velké ticho v Poličanech **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

## Pátek 5. 6. 2020

**6:05** Zpravodajské Noeviny: 4. 6. 2020 **6:30** Můj chrám: Pavel Svoboda, la Cathédrale de Strasbourg, Štrasburk **6:55** Vezmi a čti: Květen 2020 **7:10** Pomoc má mnoho tváří: Diakonie ČCE **7:35** Noční univerzita: P. Bogdan Stepien – Boží radost v nás **8:25** První křesťané: Velikáni víry – Svatý Augustin **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Svatá

Kateřina Labouré: tichý posel Lásky **10:10** Biblická studna **11:15** Mašinky (6. díl): O ubrečené mašince a borůvkových knedlíkách **11:25** Sedmihlásky (101. díl): Ševče, ševče **11:30** Živě s Noe **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Na pořadu rodina (9. díl): Cesta ke zralosti **14:00** Ovečky [L] **14:35** Cesta k andělům (77. díl): Petr Váňa – sochař **15:25** Zpravodajské Noeviny: 4. 6. 2020 **15:50** Letem jazzem (11. díl): Pořad nejen pro milovníky jazzu... **17:05** Papež František a jeho umění vést **18:00** Živě s Noe [P] **18:25** Sedmihlásky (101. díl): Ševče, ševče **18:30** Mašinky (7. díl): O trati, co vede kolem jezera **18:40** Historie a současnost Matice svatohostýnské **19:05** Cenakolo: svědectví o Lásce, milosrdenství a přátelství **19:50** Přejeme si... **20:05** Kulatý stůl [L] **21:45** V pohorách po horách (36. díl): Pytlácké kameny – Jizerské hory **22:00** Stalingradská Madona **22:50** Outdoor Films s Ninou a Peterem Csonkovými (90. díl): S freestyle kajakem na stupně vítězů **0:25** Děti Ventanas **0:50** Kambodža pohledem zblízka **1:15** Noční repríza dopoledních pořadů.

## Sobota 6. 6. 2020

**6:05** Kde končí Evropa I.: Balkán: Sarajevo, Bělehrad, Záhřeb **7:00** Jak potkávat svět (78. díl) **8:25** Příroda kolem nás: Expedice za medvědy na Slovensko **8:55** Sedmihlásky (101. díl): Ševče, ševče **9:00** Animované biblické příběhy: Mesiáš přichází **9:35** GOODwillBOY V. (8. díl) **10:25** V posteli POD NEBESY V. (9. díl) **11:15** Ceferino Jiménez Malla – Cikán v nebi **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Angelus Domini **12:05** Pod lampou **14:10** Terra Santa News: 3. 6. 2020 **14:30** Dům ze skla? **15:35** Jezuité o: František Xavierský **16:00** Kmochův Kolín 2019: Severočeská harmonie města Štětí [P] **16:25** Výpravy do divočiny: Ptáci mizí **17:30** Don Rua – nástupce **18:00** SDM RIO 2013: Revoluce v Riu **19:00** První křesťané: Mniši, panny a poustevníci **19:30** V souvislostech [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Hlubinami vesmíru s dr. Ondřejem Pejchou, 2. díl [P] **20:50** V pohorách po horách (75. díl): Ondřejník – Moravskoslezské Beskydy [P] **21:00** Mezi pražci (88. díl): Červen 2020 [P] **21:50** Živě s Noe [P] **23:00** Iluminace **0:35** Harfa Noemova: Benefiční koncert pro Nadaci fond IMPULS **0:55** Noční repríza dopoledních pořadů.

## Neděle 7. 6. 2020

**6:05** Slavnostní koncert k 70. výročí založení Konzervatoře P. J. Vejvanovského v Kroměříži **7:10** Na pořadu rodina (9. díl): Cesta ke zralosti **8:10** Řeckokatolický magazín **8:30** Cvrlikání (71. díl): AG Flek **9:35** Večeře u Slováků: Slavnost Nejsvětější Trojice **10:05** Církev za oponou: Chudá(k) církev **10:30** Mše svatá ze slavnosti Nejsvětější Trojice [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech **12:40** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne [P] **13:25** Hlubinami vesmíru s dr. Ondřejem Pejchou, 2. díl **14:05** Muzikanti, hraje [P] **14:40** Živě s Noe **15:50** Jak potkávat svět (78. díl) **17:10** Jak věří katolíci: Cesta k jádru naší víry: Tělo trpící i oslavené: Mystické spojený Krista a církve **18:00** Průplav Božího přání **18:40** Povolání – Sestra Olga **19:00** Animované biblické příběhy: Beránek Boží **19:30** Příroda kolem nás: Expedice za vlky do Polska [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Missio magazín: Červen 2020 **21:10** Pro větší slávu: Skutečný příběh Kristiady **23:40** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:05** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **0:45** Noční repríza dopoledních pořadů.

**Pondelok 1. 6. o 13:55 hod.: Večerná univerzita**

Prednášky ULFA ECKMANA v Prešove.

**Utorok 2. 6. o 21:15 hod.:**
**Páter Pio – stavitel' milosrdenstva (dokument)**

Dokument skúma jeho detstvo, utrpenie a nečakanú Božiu milosť v jeho živote. Ukazuje miesta, na ktorých žil, niektoré neznáme fotografie a umelecké diela vytvorené na jeho počesť.

**Streda 3. 6. o 22:05 hod.: Taizé**

Záznam modlitby TAIZÉ z kaplnky sv. Kataríny v Bratislave.

**Štvrtok 4. 6. o 17:00 hod.:**
**Povolania laik / Telgarské latino**

Sochár Martin Hudáček svojou tvorbou vyjadruje postoj k životu a k Bohu. Jeho súsošie Pomník nenarodeným deťom sa rozšíril do celého sveta. Nad dedinou postavil drevený kríž na znak toho, že všetko zlo a zranenia sa môžu raz premeniť na požehnanie.

**Piatok 5. 6. o 20:30 hod.:**
**Krásna história zázračnej medaily (dokument)**

V roku 1830 sa Panna Mária zjavila mladej novicke sestre Kataríne Labouré a prostredníctvom nej odovzdala svetu zázračnú medailu. Medaila sa rýchlo rozšírila do celého sveta a pri jej nosení sa udiali mnohé zázraky.

**Sobota 6. 6. o 20:30 hod.:**
**Don Diana: Pre lásku k môjmu ľudu 2/2 (film)**

Don Diana bol kňazom v mestečku Casal di Principe, smutne preslávenom ako centrum neapolskej mafi – camorry. Odhodlane bojoval proti násiliu, ktoré v jeho regióne pripravilo o život toľko mladých ľudí.

**Nedeľa 7. 6. o 16:05 hod.: Na tónoch vďačnosti**

V novej relácii Na tónoch vďačnosti chceme zahrať a zaspomínať si na tých, ktorí slávia životné jubileum, alebo tých, ktorým chceme prejavit' vďaka za ich pomoc a príklad. Moderuje o. Marián Bér.

**ZMENA PROGRAMU VYHAZENÁ**
**BREVIÁŘ PRO LAIKY**
**30. KVĚTNA – 6. ČERVNA 2020**

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 31. 5.		PO 1. 6.		ÚT 2. 6.		ST 3. 6.		ČT 4. 6.		PÁ 5. 6.		SO 6. 6.			
Antifona	679	764	1653	1870	841	945	1692	1907	873	978	1708	1924	1666	1883		
Žalm	783	881	783	881	783	881	786	884	783	881	786	884	783	881		
<b>Ranní chvály:</b>																
Hymnus	679	764	1653	1870	842	945	1693	1907	873	978	1708	1925	1666	1883		
Antifony	680	765	828	929	843	946	858	963	874	979	890	997	906	1014		
Žalmy	813	914	828	930	843	946	858	963	874	980	890	997	906	1014		
Krátké čtení a zpěv	680	765	1654	1871	847	950	1693	1908	877	983	1710	1926	1668	1885		
Antifona k Zach. kantiku	680	765	1655	1872	847	950	1694	1908	877	983	1710	1927	1669	1886		
Prosby	680	765	1655	1872	847	951	1694	1908	878	983	1711	1927	1655	1886		
Závěrečná modlitba	681	766	1656	1873	1386	1553	1386	1553	878	984	1387	1554	1656	1888		
<b>Modlitba během dne:</b>																
Hymnus	643	723	832	934	848	952	862	967	879	984	895	1002	910	1019		
Antifony	681	766	833	935	848	952	863	968	879	985	895	1003	910	1019		
Žalmy	682	767	833	935	849	953	863	968	879	985	895	1003	911	1019		
Krátké čtení	683	769	835	937	851	955	865	970	882	988	898	1005	913	1022		
Závěrečná modlitba	684	769	835	938	851	955	865	970	882	988	898	1006	913	1022		
<b>Nešpory:</b>																
<b>SO 30. 5.</b>																
Hymnus	641	721	641	721	1660	1877	852	956	1698	1913	883	989	1714	1932	742	837
Antifony	676	760	685	770	838	940	853	957	868	973	884	990	900	1008	743	838
Žalmy	676	760	685	770	838	940	853	957	868	973	884	990	901	1008	743	838
Kr. čtení a zpěv	678	762	686	772	1663	1880	856	960	1701	1916	887	994	1717	1934	745	840
Ant. ke kant. P. M.	678	762	687	773	1664	1881	856	960	1701	1916	887	994	1717	1935	745	841
Prosby	678	763	687	773	1664	1881	856	960	1702	1917	888	994	1718	1936	745	841
Záv. modlitba	679	763	681	766	1656	1873	1386	1553	1386	1553	888	995	1387	1554	749	844
<b>Kompletář:</b>	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

**Liturgická čtení**
**Neděle 31. 5. – slavnost Seslání Ducha Svatého**

 1. čt.: Sk 2,1-11  
 Ž 104(103),1ab+24ac.29bc-30.31+34

 Odp.: srov. 30 (*Sešli svého Ducha, Hospodine, a obnov tvář země!*)  
 Nebo: *Aleluja.*

 2. čt.: 1 Kor 12,3b-7.12-13  
 Ev.: Jan 20,19-23

**Pondělí 1. 6. – památka Panny Marie, Matky Církve**

 1. čt.: Gn 3,9-15.20  
 nebo Sk 1,12-14

Ž 87(86),2.3+5.6-7

 Odp.: 3 (*Slavné věci se o tobě vypravují, město Boží!*)

Ev.: Jan 19,25-34

**Úterý 2. 6. – nezávazná památka sv. Marcelina a Petra**

 1. čt.: 2 Petr 3,12-15a.17-18  
 Ž 90(89),2.3-4.10.14+16

 Odp.: 1 (*Pane, tys nám býval útočištěm od pokolení do pokolení!*)

Ev.: Mk 12,13-17

**Středa 3. 6. – památka sv. Karla Lwanga a druhů**

1. čt.: 2 Tim 1,1-3.6-12

Ž 123(122),1-2a.2bcd

 Odp.: 1a (*K tobě, Bože, zvedám své oči.*)

Ev.: Mk 12,18-27

**Čtvrtek 4. 6. – svátek Ježíše Krista, nejvyššího a věčného kněze**

1. čt.: Gn 22,9-18

nebo Žid 10,4-10

Ž 40(39),7-8a.8b-9.10.17

 Odp.: srov. 8a+9a (*Hle, přicházím, Pane, splnit tvou vůli.*)

Ev.: Mt 26,36-42

**Pátek 5. 6. – památka sv. Bonifáce**

1. čt.: 2 Tim 3,10-17

Ž 119(118),157.160.161.165.166.168

 Odp.: 165a (*Hojný pokoj těm, kdo milují tvůj zákon, Hospodine!*)

Ev.: Mk 12,35-37

**Sobota 6. 6. – nezávazná památka sv. Norberta nebo sobotní památka Panny Marie**

1. čt.: 2 Tim 4,1-8

Ž 71(70),8-9.14-15ab.16-17.22

 Odp.: 15a (*Má ústa budou vyprávět o tvé spravedlnosti, Pane.*)

Ev.: Mk 12,38-44

**MODLÍME SE**



**NOVĚNA S ROMSKÝMI SVĚTCI  
CEFERINEM GIMENÉZEM  
MALLOU A EMILII FERNÁNDEZ  
RODRÍGUEZOVOU**  
*Vybral a uspořádal Michal  
Altrichter SJ • Odpovědná redaktorka  
Luísa Karczubová*

Romští blahoslavení Ceferino Giménez Malla a Emilie Fernández Rodríguezová jsou mučedníky španělské občanské války (1936–1939). Jejich statečnost, soustředěnost na podstatné body života, vynalézavé sdílení se současníky a vůbec život protkaný četnými dobrodružstvími je staví mezi vynikající osobnosti Církve předchozího století. Nověnou si vymodelme tichost a zralost srdce.

*Refugium Velehrad-Roma, s.r.o. • Brož., A6, 28 stran, 35 Kč*

**K PROHLoubENÍ VZTAHŮ**

**MANŽELSKÉ KARTY**

Vynikající pomůcka k prohlubování manželského vztahu. Tyto karty sice nejsou určené ke karetní hře, ale obsahují sadu užitečných impulzů doplněných o předsevezetí. Karty tedy slouží nejen jako nastavené zrcadlo, ale i jako sada podnětů, které pomohou prožívat manželský vztah intenzivněji.

*Doron • 53 karet, 57x87 mm,  
karetní křídový lakovaný karton,  
papírová krabička, 129 Kč*



**KONVERZAČNÍ KARTY POKEC**

Skvělá pomůcka pro navazování a pěstování skutečných vztahů. Kromě karetní hry obsahují sadu otázek „na tělo“, které umožní přejít od banálních frází k rozhovoru „o něčem“. Lze je použít při dovolené s přáteli, při rodinném posezení či oslavě, při setkání spolužáků nebo delší cestě autem či vlakem, ale i při navazování „sokratovských“ rozhovorů uprostřed všedního dne.

*Doron • Dotisk prvního vydání  
54 karet, 57x87 mm, karetní karton,  
papírová krabička, 129 Kč*

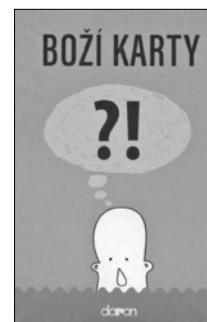


**BLÍŽE K JEŽÍŠI**

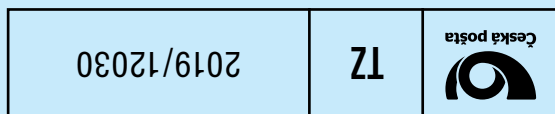
**BOŽÍ KARTY**

Boží karty sklízí velký úspěch hlavně ve skupinkách křesťanské mládeže, ale lze je použít i při denní tiché chvíli nebo při duchovním doprovázení. Vznikly v organizaci *Global Student Mission* v Anglii, se zaměřením na evangelizaci a křesťanskou formaci vysokoškoláků, ale použití je mnohem širší. Sada otázek pomáhá prohloubit vztah učednictví vůči Ježíši Kristu a upevnit se v hodnotách evangelia. Karty jsou mimo jiné skvělým dárkem pro birmovance, pro starší ministranty, pro křesťanské skauty nebo i do každého společenství.

*Doron • 54 karet, 57x87 mm,  
karetní karton,  
papírová krabička, 129 Kč*



**Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803**  
**Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: [objednavky@matticecm.cz](mailto:objednavky@matticecm.cz)**  
**Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese [www.matticecm.cz](http://www.matticecm.cz)**



**Matice cyrilometodějská s. r. o.**  
**Dolní nám. 24**  
**779 00 Olomouc**

SVĚTLO - týdeník Matice cyrilometodějské, spolku. Vydává Matice cyrilometodějská, spolok. Dolní nám. 24, Olomouc - IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kiml, Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bůdy v oblasti víry a mravů. Neznámena to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: [svetlo@matticecm.cz](mailto:svetlo@matticecm.cz); <http://svetlo.matticecm.cz>; objednávky týdeníku: e-mail: [periodika@matticecm.cz](mailto:periodika@matticecm.cz); tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: [objednavky@matticecm.cz](mailto:objednavky@matticecm.cz); tel.: 587 405 431, [www.matticecm.cz](http://www.matticecm.cz); inzerce: [redakce@matticecm.cz](mailto:redakce@matticecm.cz). Registráční značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzugasorje aj.), se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžadáme nezveřejnění příspěvků nevracímé.